

راهنمای کوتاه برای استانداردهای امنیت کودک

ویرایش ۱۰۱۰ • آوریل ۲۰۲۳

COMMISSION FOR CHILDREN
AND YOUNG PEOPLE

کمیسیون کودکان و نوجوانان

3	پیشینه
4	نحوه استفاده از این راهنما
5	استاندارد ۱: سازمان‌ها محیطی امن از نظر فرهنگی ایجاد کنند که در آن هویت و تجربیات متنوع و منحصر به فرد کودکان و نوجوانان بومی مورد احترام و ارزش قرار گیرد.
10	استاندارد ۲: امنیت و بهزیستی کودک در رهبری سازمانی، مدیریت کلان و فرهنگ گنجانده شود.
13	استاندارد ۳: کودکان و نوجوانان در مورد حقوق خود توانمند شوند، در تصمیم‌هایی که بر آن‌ها تأثیر می‌گذارد مشارکت کنند و جدی گرفته شوند.
16	استاندارد ۴: خانواده‌ها و جوامع در زمینه ارتقای امنیت و بهزیستی کودک آگاه شوند و مشارکت کنند.
18	استاندارد ۵: انصاف حفظ شود و نیازهای متنوع در سیاست و عمل مورد احترام قرار گیرد.
21	استاندارد ۶: افرادی که با کودکان و نوجوانان کار می‌کنند، مناسب باشند و حمایت شوند تا ارزش‌های امنیت و بهزیستی کودک را در عمل منعکس کنند.
24	استاندارد ۷: فرآیندهای مربوط به شکایت‌ها و نگرانی‌ها، کودک محور باشند.
27	استاندارد ۸: کارکنان و داوطلب‌ها به دانش، مهارت و آگاهی مجهز شوند تا کودکان و نوجوانان را از طریق آموزش مداوم امن نگه دارند.
30	استاندارد ۹: محیط‌های فیزیکی و آنلاین، ایمنی و بهزیستی را ارتقا دهند و در عین حال فرصت آسیب دیدن کودکان و نوجوانان را به حداقل برسانند.
33	استاندارد ۱۰: اجرای استانداردهای امنیت کودک مرتباً بازنگری شود و بهبود یابد.
35	استاندارد ۱۱: سیاست‌ها و روندها، چگونگی امن بودن سازمان برای کودکان و نوجوانان را مستندسازی کنند.

همه کودکان حق دارند احساس امنیت کنند و امن باشند، اما امنیت خود به خود اتفاق نمی‌افتد.

در سال‌های اخیر، ما از بسیاری از بازماندگان و نیز از تحقیقات متعدد آموخته‌ایم، از جمله تحقیق Betrayal of Trust پارلمان ویکتوریا¹ و کمیسیون سلطنتی درباره پاسخ‌های سازمانی به کودک‌آزاری جنسی² (کمیسیون سلطنتی). این موارد، عمق ویرانگر آسیب وارد شده به کودکان را نشان می‌دهند هنگامی که سازمان‌ها فرهنگ، سیستم‌ها، فرآیندها و درک درستی برای پیشگیری از کودک‌آزاری ندارند.

یک سازمان امن برای کودکان، برای حفاظت از آن‌ها در برابر کودک‌آزاری و بی‌توجهی فیزیکی، جنسی، عاطفی و روانی اقداماتی عمدی انجام می‌دهد. چنین سازمانی امنیت و بهزیستی کودکان را در اولویت قرار می‌دهد و تعهد به امنیت کودک را در هر وضعیتی از سازمان تعبیه می‌کند.

استانداردهای اجباری امنیت کودک ویکتوریا (استانداردها) از سال ۲۰۱۶ اجرایی شده‌اند.

پیرو کمیسیون سلطنتی، دولت ویکتوریا استانداردها را بازنگری کرد.³ این بازنگری، حمایتی قوی از استانداردها را یافت و تغییراتی را برای همسویی بهتر استانداردها با اصول ملی سازمان‌های امن برای کودک و تقویت اجرای استانداردها توصیه کرد.

مطابق با این توصیه‌ها، استانداردهای به روز شده توسط دولت ویکتوریا در سال ۲۰۲۱ منتشر شد. این‌ها شامل ۱۱ استاندارد به روز شده‌اند که از یکم ژوئیه ۲۰۲۲ اجرایی شده‌اند.

در اجرای این استانداردها، سازمان‌ها این فرصت را دارند تا درباره تلاش‌های خود تا به امروز تأمل کنند و به ایجاد ظرفیت خود برای دور نگه داشتن کودکان از کودک‌آزاری و آسیب به کودک ادامه دهند.

¹ کمیته توسعه خانواده‌ها و جوامع محلی، پارلمان ویکتوریا، [خیانت به اعتماد: تحقیق در مورد رسیدگی به کودک‌آزاری توسط سازمان‌های مذهبی و سایر سازمان‌های غیردولتی](#)، ویکتوریا ۲۰۱۳، ۲: ص ۲۶۲.

² قلمرو همسود استرالیا، کمیسیون سلطنتی درباره پاسخ‌های سازمانی به کودک‌آزاری جنسی، ۲۰۱۷.

³ اداره سلامت و خدمات انسانی، ۲۰۱۹، [Review of the Victorian Child Safe Standards](#).

نحوه استفاده از این راهنما

این راهنما مختصراً به تشریح هر یک از این استانداردها می‌پردازد و نتایج مورد انتظار، حداقل الزامات و شاخص‌های انطباق را شناسایی می‌کند که به سازمان‌ها برای پیروی از هر استاندارد کمک می‌کند. [راهنمای کمیسیون کودکان و نوجوانان برای ایجاد یک سازمان امن برای کودکان](#) شامل رهنمودهای کامل‌تر درباره نحوه رعایت این استانداردها توسط سازمان‌ها است.

هر یک از این استانداردها به صورت گفتاری از یک نتیجه مورد انتظار که سازمان‌ها باید به آن دست یابند، بیان شده است. مثلاً استاندارد ۳ ایجاب می‌کند که «کودکان و نوجوانان در مورد حقوق خود توانمند شوند، در تصمیم‌هایی که بر آن‌ها تأثیر می‌گذارد شرکت کنند و جدی گرفته شوند».

هر استاندارد شامل **حداقل الزامات مورد نیاز** است که سازمان‌ها باید رعایت کنند. استانداردهای جدید ضمن اجازه دادن به انعطاف پذیری، رهنمودهای بیشتری را برای کمک به سازمان‌ها برای دستیابی به نتیجه مورد نظر ارائه می‌دهند.

برای هر استاندارد، کمیسیون کودکان و نوجوانان (کمیسیون) فهرستی از اسناد و اقداماتی را ارائه کرده است که نشان می‌دهد سازمان شما این حداقل الزامات را برآورده می‌کند. ما به این‌ها **شاخص‌های انطباق** می‌گوییم. شاخص‌های انطباق در پاسخ به بازخوردی که ناظرها هنگام ارزیابی انطباق در سازمان‌ها به دنبال آن هستند، ایجاد شده‌اند. شاخص‌های انطباق عموماً با یک یا چند مورد از حداقل الزامات مطابقت دارند که در داخل پرانتز پس از اندیکاتور نمایش داده شده‌اند.

در صورتی که سازمان‌ها اسناد فهرست شده را تهیه کنند و اقدامات تعیین شده در **شاخص‌های انطباق** در هر فصل را تکمیل کنند، عموماً از استانداردها پیروی کرده‌اند. با این حال، سازمان شما باید مطمئن شود که رویکرد اتخاذ شده به **نتیجه و حداقل الزامات** تعیین شده در هر استاندارد دست می‌یابد.

این راهنما ماهیت عمومی دارد زیرا استانداردها در چنین طیف وسیع و متنوعی از سازمان‌ها به کار می‌روند. ماهیت یا ویژگی‌های سازمان شما ممکن است به این معنی باشد که باید کاری متفاوت با آنچه در این راهنما پیشنهاد شده است، انجام دهید. اگر چنین است، ممکن است لازم باشد توضیح دهید که چگونه رویکرد شما با **نتایج و حداقل الزامات** این استانداردها مطابقت دارد.

با احتساب کمیسیون کودکان و نوجوانان (کمیسیون)، شش ناظر مشترک برای استانداردها در ویکتوریا وجود دارد. شما می‌توانید ناظر خود را در وب‌سایت کمیسیون پیدا کنید. برخی سازمان‌هایی که چندین نوع خدمات را برای کودکان ارائه می‌دهند ممکن است بیش از یک ناظر داشته باشند. برخی ناظرها برای بخش‌ها و سازمان‌هایی که نظارت می‌کنند، رهنمودهای خاصی صادر کرده‌اند. در مواردی که رهنمودهای یک ناظر مشترک در مورد بخش شما اعمال می‌شود و با این راهنما متفاوت است، سازمان شما باید از رهنمودهای ناظر مشترکتان برای عملیات شما در آن بخش پیروی کند.

برای کسب اطلاعات بیشتر درباره نحوه اجرای استانداردها و اولویت‌بندی امنیت کودکان، [راهنمای ایجاد یک سازمان امن برای کودکان](#) را مطالعه کنید.

واژه شناسی: واژه بومی در این راهنما شامل مردم بومی و جزیره‌نشینان تنگه تورس می‌شود. ما از اصطلاح کودک یا کودکان استفاده می‌کنیم که هم کودکان و هم نوجوانان زیر ۱۸ سال را شامل شود. در این راهنما، سازمان به هر کسب و کار یا گروهی گفته می‌شود که با کودکان کار می‌کند یا فعالیت‌های داوطلبانه با آن‌ها انجام می‌دهد.

استاندارد ۱: سازمان‌ها محیطی امن از نظر فرهنگی ایجاد کنند که در آن هویت و تجربیات متنوع و منحصر به فرد کودکان و نوجوانان بومی مورد احترام و ارزش قرار گیرد.

در مطابقت با استاندارد ۱ امنیت کودک، یک سازمان باید حداقل از موارد زیر مطمئن شود:

- ۱.۱ توانایی کودک برای بیان فرهنگ و برخورداری از حقوق فرهنگی خود، تشویق و فعالانه حمایت شود.
- ۱.۲ استراتژی‌هایی در سازمان تعبیه شوند که همه اعضا را مجهز کند تا نقاط قوت فرهنگ بومی را بشناسند و از آن قدردانی کنند و اهمیت آن را برای بهزیستی و امنیت کودکان و نوجوانان بومی درک کنند.
- ۱.۳ اقداماتی توسط سازمان اتخاذ شوند که تضمین کنند که نژادپرستی در آن سازمان شناسایی شده، با آن مقابله می‌شود و تحمل نمی‌شود. به هر گونه نژادپرستی با مجازات‌های مناسب رسیدگی شود.
- ۱.۴ سازمان فعالانه از مشارکت و شمول کودکان و نوجوانان بومی و خانواده‌های آن‌ها حمایت کند.
- ۱.۵ همه این سیاست‌ها، روندها، سیستم‌ها و فرآیندهای سازمان با هم محیطی امن و همه‌شمول از نظر فرهنگی ایجاد کنند و نیازهای کودکان و نوجوانان بومی و خانواده‌های آن‌ها را برآورده کنند.

نکات کلیدی

- شما باید مطمئن شوید که همه کودکان هنگام حضور در سازمانتان احساس امنیت می‌کنند و امن هستند. این شامل کودکان بومی^۴ نیز می‌شود.
- امنیت فرهنگی برای کودکان بومی به این صورت تعریف شده است: «برای کودک محیطی امن، پرورشی و مثبت فراهم شود که در آن بتوانند خود واقعی‌شان باشند، فرهنگشان... سیستم‌های معنوی و اعتقادی خود را بیان کنند و توسط مراقب... (که) بومی بودنشان را محترم می‌شمرد و نتیجتاً درک آن‌ها از خود و هویتشان را تشویق می‌کند، حمایت شوند.»^۵
- دستیابی به امنیت فرهنگی مستلزم درک این است که یک سازمان چگونه توسط مردم بومی و به ویژه کودکان بومی دیده و تجربه می‌شود.
- مردم بومی هر کدام تاریخ و تجربیات متمایزی دارند و مهم است که جایگاه منحصر به فرد بومیان را به عنوان مردمان ملت‌های نخست (First Nations peoples) بشناسیم.
- بومی بودن بخشی از هویت کودک است. مردم بومی مانند همه افراد، تجربیات و ویژگی‌های زندگی متفاوتی دارند. سازمان‌ها باید محیط‌های حمایتی را برای کودکان بومی فراهم کنند و این موضوع را به رسمیت بشناسند که هر فرد منحصر به فرد است و ویژگی‌ها، نقاط قوت و چالش‌های خاص خود را دارد.
- فرهنگ و هویت با هم مرتبطند و شما با حمایت از کودکان بومی برای احساس توانمندی در هویتشان، به آن‌ها کمک می‌کنید تا از حقوق فرهنگی خود نیز بهره‌مند شوند.

^۴ واژه بومی در این راهنما شامل مردم بومی و جزیره‌نشینان تنگه تورس می‌شود.

^۵ SNAICC، امنیت فرهنگی، ۲۰۲۱.

- توانایی بیان هویت فرهنگی، کودکان بومی را قوی‌تر و امن‌تر می‌کند.⁶ این به دلایل زیادی مهم است. این در زمینه پیشگیری از کودک‌آزاری مهم است زیرا زمانی که کودکان بومی احساس امنیت نکنند که خودشان باشند و فرهنگشان را بیان کنند، خطر مورد کودک‌آزاری قرار گرفتن آنها توسط دیگران افزایش می‌یابد و ممکن است کمتر تمایلی به گزارش دادن کودک‌آزاری داشته باشند.⁷
- حقوق فرهنگی حق هر کودک است، چه به صورت فردی و چه به عنوان بخشی از گروهی از مردم، برای توسعه و بیان پیشینه، آداب و رسوم، رفتار اجتماعی، زبان، مذهب یا معنویت، عقاید و شیوه زندگی خود.
- مردم بومی از حقوق فرهنگی روشنی برای بهره‌مندی از هویت و فرهنگ خود برخوردارند: حفظ استفاده از زبان خود؛ حفظ روابط خویشاوندی خود و رابطه خود با زمین، آب و سایر منابعی که تحت قوانین و آداب و رسوم سنتی با آنها ارتباط دارند.⁸
- این مسئولیت شماسست که سازمان خود را همه‌شمول کنید و این مستلزم آموزش، تأمل و اقدام مثبت است.
- آموختن درباره فرهنگ‌های بومی باید مداوم باشد. ایجاد آگاهی و تفاهم بین رهبران، کارکنان و داوطلبان، کودکان و سایر اعضای سازمان بسیار مهم است. به حمایت‌های متفاوتی که ممکن است بسته به شغل و مسئولیتشان در سازمان نیاز داشته باشند، فکر کنید.
- هنگامی که یک سازمان باعث می‌شود خانواده کودک احساس پذیرفته شدن و شمول کند، به امنیت کودک کمک می‌کند.⁹ خانواده سنگ بنای فرهنگ، معنویت و هویت بومیان است. در فرهنگ‌های بومی، تعریف خانواده اغلب جامع‌تر از تعریف آن در برخی فرهنگ‌های دیگر است.¹⁰
- نژادپرستی برای کودکان مضر است و بر بهزیستی و امنیت آنها تأثیر می‌گذارد. نژادپرستی می‌تواند نوعی کودک‌آزاری باشد. اگر کودکان و خانواده‌هایشان در حین تعامل با سازمان شما نژادپرستی را تجربه کنند، ممکن است برای مطرح کردن سایر نگرانی‌ها یا شکایت‌ها احساس اطمینان نکنند. جدی گرفتن شکایت‌ها در مورد نژادپرستی و پاسخگویی کامل به آنها نشان می‌دهد که نژادپرستی در سازمان شما قابل تحمل نخواهد بود.
- اظهارات کلی حمایت یا تأیید فرهنگ بومی مهم است، اما این‌ها به تنهایی برای کودکان امنیت ایجاد نمی‌کنند. رویکرد سازمان شما برای ایجاد امنیت فرهنگی باید در سراسر سازمان تعبیه شود. این یعنی همه سیاست‌ها، روندها، سیستم‌ها و فرآیندهای سازمان باید نیازهای کودکان بومی و خانواده‌های آنها را در نظر گرفته و برآورده کنند.

⁶ State of Victoria, Department of Families, Fairness and Housing, Wungurilwil Gagapduir Aboriginal Children and Families Agreement, 2018, p 35.

⁷ P Anderson et al., *Aboriginal and Torres Strait Islander children and child sexual abuse in institutional settings, Report for the Royal Commission into Institutional Responses to Child Sexual Abuse*, [pdf 1MB], 2017, pp 30–33.

⁸ Adapted from Charter of Human Rights and Responsibilities Act 2006 (Vic).

⁹ State of Victoria, Department of Health and Human Services, *Balit Murrup: Aboriginal social emotional wellbeing framework 2017–2027*, 2017.

¹⁰ SNAICC, *Connection to family*.

کمیسیون، هنگام ارزیابی این استاندارد در جستجوی چه چیزی خواهد بود؟

این استاندارد، تعهدات جدیدی را برای سازمان‌ها به منظور تضمین امنیت فرهنگی برای کودکان بومی تعیین می‌کند. ایجاد یک محیط امن فرهنگی نیازمند زمان، فداکاری و مشارکت معنادار است. سازمان‌ها باید تعهد بلندمدت داشته باشند و هر ساله اقدامات معناداری را برای ادامه انطباق با استاندارد ۱ انجام دهند.

کمیسیون درک می‌کند که در دستیابی به انطباق با این استاندارد جدید، سازمان‌ها در مراحل مختلفی قرار خواهند گرفت. **گام‌های بنیانی** برای کمک به سازمان‌هایی که هنوز برای ایجاد یک محیط امن فرهنگی برای کودکان بومی تلاش زیادی انجام نداده‌اند ارائه می‌شوند. این **گام‌های بنیانی** به سازمان‌ها کمک می‌کند تا کارهایی که جهت رعایت استاندارد باید انجام دهند را شناسایی و یک برنامه عملیاتی ایجاد کنند.

اگر سازمان شما احساس می‌کند که در ایجاد یک محیط امن فرهنگی برای کودکان بومی پیشرفت خوبی داشته است، ممکن است تمرکز بر **گام‌های بنیانی** ضروری نباشد. **گام‌های بیشتری** ارائه می‌شود تا سازمان شما بتواند کارهای قبلی برای ادامه تبدیل شدن به یک سازمان امن از نظر فرهنگی را توسعه دهد.

کمیسیون ابتدا به دنبال رعایت **گام‌های بنیانی** خواهد بود. **گام‌های بنیانی** تغییرات مورد نیاز در سیاست‌ها، روندها و تعهدات عمومی را مشخص می‌کنند، اما متوجه هستند که تغییر در سازمان‌ها زمان می‌برد. برنامه عملیاتی باید مسیر سازمان را برای رسیدن به انطباق کامل با استاندارد مشخص کند. **گام‌های بعدی** به سازمان‌ها کمک می‌کنند تا نحوه انطباق کامل با این استاندارد را دریابند.¹¹

گام‌های بنیانی

اسناد و مدارک

- یک تعهد همگانی به امنیت فرهنگی کودکان بومی موجود باشد و برای دسترسی عموم نمایش داده شود. (۱.۱، ۱.۴، ۱.۵ و پیوندها به ۵.۴)
- سیاست‌ها و روندهای مربوط به امنیت و بهزیستی کودکان، از جمله سیاست امنیت و بهزیستی کودک، تعهد سازمان به احترام و ارج نهادن به کودکان بومی را توصیف کنند. این شامل موارد زیر است:
 - کارکنان و داوطلب‌ها باید کودکان را در زمینه بیان فرهنگشان و بهره‌مندی از حقوق فرهنگی خود تشویق و حمایت کنند.
 - کارکنان و داوطلب‌ها باید مشارکت و شمول کودکان بومی و خانواده‌های آن‌ها در سازمان را فعالانه حمایت و تسهیل کنند.
 - عدم تحمل نژادپرستی در سازمان و نحوه پاسخ‌دهی سازمان به آن و مجازات‌های بالقوه
 - رهبری سازمان موظف است به همه افراد مرتبط با سازمان¹² کمک کند تا نقاط قوت فرهنگ بومی را بشناسند و از آن قدردانی کنند و اهمیت آن را برای امنیت و بهزیستی کودکان بومی درک کنند. (۱.۱، ۱.۲، ۱.۳، ۱.۴، ۱.۵)
- مرام‌نامه و توضیح شغل، انتظاراتها از رفتار کارکنان و داوطلب‌ها را ترسیم کند، از جمله:

¹¹ ماهیت یا ویژگی‌های سازمان شما ممکن است به این معنی باشد که باید کاری متفاوت با آنچه در این راهنما پیشنهاد شده است، انجام دهید. اگر چنین است، ممکن است لازم باشد توضیح دهید که چگونه رویکرد شما با نتایج و حداقل الزامات استانداردها مطابقت دارد. برخی بخش‌ها و سازمان‌ها دارای ناظرهای مشترکی هستند که رهنمودهای خاصی را صادر کرده‌اند. در مواردی که رهنمودهای یک ناظر مشترک در مورد سازمان شما اعمال می‌شود و با این راهنما متفاوت است، سازمان شما باید از رهنمودهای ناظر مشترکتان برای عملیات شما در آن بخش پیروی کند.

¹² See the definition for who makes up the organisation's community in [A guide for creating a Child Safe Organisation](#).

- تحمل صفر در برابر نژادپرستی و انتظار اقدام کارکنان و داوطلب‌ها نسبت به اتفاقات نژادپرستانه
- کودکان برای بیان فرهنگ خود و بهره‌مندی از حقوق فرهنگی خود حمایت شوند. (۱.۱، ۱.۳)
- سازمان طی یک برنامه عملیاتی تا اول جولای ۲۰۲۳، اقداماتی را برای ایجاد یک محیط امن فرهنگی انجام دهد که در آن هویت‌ها و تجربیات متنوع و منحصر به فرد کودکان بومی مورد احترام و ارزش قرار گیرد. (۱.۱، ۱.۲، ۱.۳، ۱.۴، ۱.۵)

گام‌های بنیانی

اقدام‌ها

- موارد نژادپرستی به طور مداوم شناسایی و رسیدگی شوند. (۱.۳)
- سازمان، اقدامات انجام شده تا کنون را شناسایی کند تا:
- کارکنان، داوطلب‌ها و رهبرها را به منظور درک، احترام و ارج نهادن به فرهنگ بومی و درک اهمیت آن برای امنیت و بهزیستی کودکان بومی حمایت کند، آن‌ها را راهنمایی کند یا آموزش دهد. (۱.۲ و پیوندها به ۸.۴)
- فعالانه مشارکت و شمول کودکان بومی و خانواده‌هایشان را حمایت و تسهیل کند. (۱.۴)
- مردم بومی، دستاوردها، جوامع و فرهنگ‌های آن‌ها را بشناسد و تجلیل کند. (۱.۲)
- مطمئن شود که نژادپرستی در سازمان شناسایی شده و به طور مناسب مورد رسیدگی قرار می‌گیرد. (۱.۳)
- یک محیط امن فرهنگی برای کودکان بومی در سازمان ایجاد کند. (۱.۵ و پیوندها به ۵.۴)
- اقداماتی را که سازمان برای اجرای کامل استاندارد ۱ باید انجام دهد، با در نظر گرفتن گام‌هایی که قبلاً انجام شده و هر گونه خلاء شناسایی شده را تشخیص دهد. یک برنامه عملیاتی باید فرد یا تیم مسئول انجام اقدامات، منابع موجود و چارچوب زمانی را مشخص کند. (۱.۱، ۱.۲، ۱.۳، ۱.۴، ۱.۵)

گام‌های بعدی

اسناد و مدارک

- سیاست‌ها و فرآیندها، از جمله سیاست امنیت و بهزیستی کودک، انتظارات سازمان را توصیف کنند و رهنمودهای کامل درباره اقداماتی که کارکنان، داوطلب‌ها و رهبرها باید انجام دهند تا محیطی امن از نظر فرهنگی ایجاد کنند که در آن هویت‌ها و تجربیات متنوع و منحصر به فرد کودکان بومی مورد احترام و ارزش قرار گیرند را ارائه دهند. (۱.۵)

اقدام‌ها

- سازمان با به رسمیت شناختن و احترام به مردم بومی، جوامع، فرهنگ‌ها و ارزش‌های بومی، یک محیط فیزیکی و آنلاین همه‌شمول و دلپذیر برای کودکان بومی و خانواده‌های آن‌ها ایجاد کند. (۱.۲)
- همه کودکان درباره حقوق فرهنگی از سازمان اطلاعات دریافت کنند و سازمان گام‌های فعالی را برای تشویق کودکان بومی به بیان فرهنگ خود انجام دهد.
- وقتی کودکان فرهنگ خود را بیان می‌کنند، کارکنان و داوطلب‌های سازمان از آن‌ها حمایت کنند. (۱.۱، ۱.۴ و لینک‌ها به ۳.۱)
- سازمان، اقداماتی را برای توانمندسازی کودکان در آن سازمان انجام دهد و فرصت‌هایی را برای مشارکت در آن‌ها فراهم کند که از نظر فرهنگی برای کودکان بومی امن باشند. (۱.۴ و لینک‌ها به ۳.۶)

- سازمان، فرصت‌های فرهنگی امن را برای خانواده‌های بومی فراهم کند تا در سازمان مشارکت کنند. (۱.۴)
- سازمان به اعضای جامعه سازمان موارد زیر را ارائه دهد:
 - اطلاعات در مورد حقوق فرهنگی، نقاط قوت فرهنگ بومی و اهمیت فرهنگ برای امنیت و بهزیستی کودکان بومی
 - اطلاعات در مورد ارتباط بین امنیت فرهنگی و پیشگیری از کودک‌آزاری و آسیب برای کودکان بومی
 - فرصت‌هایی برای یادگیری و قدردانی از فرهنگ‌ها و تاریخ‌های بومیان. (۱.۱، ۱.۲)
- راهبردهایی را اجرا کنند که جامعه سازمان را تشویق می‌کند تا نقاط قوت فرهنگ‌های بومی را به رسمیت بشناسد و ارج نهد. این راهبردها باید ایجاد، اجرا و در سازمان تعبیه شوند. (۱.۲)
- راهبردهای جلوگیری از نژادپرستی اجرا شوند و وقایع نژادپرستی تحمل نشوند. (۱.۳)

استاندارد ۲: امنیت و بهزیستی کودک در رهبری سازمانی، مدیریت کلان و فرهنگ گنجانده شود.

در مطابقت با استاندارد ۲ امنیت کودک، یک سازمان باید حداقل از موارد زیر مطمئن شود:

- ۲.۱ سازمان، تعهد همگانی به امنیت کودک دهد.
- ۲.۲ فرهنگ امنیت کودک در تمام سطوح سازمان از بالا به پایین و پایین به بالا حمایت و الگوسازی شود.
- ۲.۳ تمهیدات مدیریت کلان، اجرای سیاست امنیت و بهزیستی کودک را در همه سطوح تسهیل کند.
- ۲.۴ یک مرامنامه، رهنمودهایی را برای کارکنان و داوطلبها درباره استانداردهای رفتاری و مسئولیت‌های مورد انتظار ارائه دهد.
- ۲.۵ راهبردهای مدیریت خطر بر پیشگیری، شناسایی و کاهش خطرات برای کودکان و نوجوانها تمرکز کند.
- ۲.۶ کارکنان و داوطلبها تعهدات خود را در زمینه به اشتراک‌گذاری اطلاعات و نگهداری سوابق درک کنند.

نکات کلیدی

- سازمان شما باید تعهد همگانی به امنیت کودک داشته باشد. این به همه جامعه نشان می‌دهد که سازمان شما امنیت کودکان را در اولویت قرار داده و کودک‌آزاری یا آسیب به کودک را تحمل نخواهد کرد.
- فرهنگ امنیت کودک یعنی یک سازمان دارای رفتارها، ارزش‌ها، سیاست‌ها و شیوه‌های مشترکی است که امنیت و بهزیستی کودکان را در اولویت قرار می‌دهد.
- داشتن فرهنگ امنیت کودک مستلزم آن است که سازمان شما امنیت کودک را در تفکرها و اقدامات روزمره رهبرها، کارکنان، داوطلبها اعضا و کودکان سازمان ایجاد کند.
- جامعه سازمان شما برای تجسم ارزش‌های سازمان به رهبرها نگاه کند. این یعنی رفتار رهبرها کلید فرهنگ امنیت کودک است. رهبرها باید از عملکردهای امن برای کودکان حمایت کنند و الگوی رفتاری مورد انتظار کارکنان و داوطلبها باشند و رفتارهای آسیب‌زننده به کودکان را تحمل نکنند.
- یک سیاست امنیت و بهزیستی کودک نشان دهد که سازمان شما چگونه امنیت و بهزیستی کودکان را در اولویت قرار می‌دهد و چه گام‌هایی را برای انجام این کار بر خواهد داشت. این سیاست امنیت و بهزیستی کودک، انتظارات سازمان درباره عملکردهای امن برای کودکان را برای کارکنان، داوطلبها و جامعه سازمان مشخص کند. درباره این موضوع در [ایجاد سیاست امنیت و بهزیستی کودک](#) بیشتر بخوانید.

- مدیریت کلان مربوط به فرآیندهای رهبری، نظارت و پاسخگویی سازمان است. مدیریت کلان شامل قوانین سازمان در مورد اینکه چه کسی صلاحیت تصمیم‌گیری را دارد، نحوه تصمیم‌گیری و پایش تصمیم‌ها و نیز نحوه پاسخگویی افراد است.¹³
- تمهیدات مدیریت کلان در سازمان‌های مختلف متفاوتند، اما این تمهیدات باید از اجرای سیاست‌های امنیت و بهزیستی کودکان سازمانتان، هم از بالا به پایین و هم از پایین به بالا حمایت کنند تا فرهنگ امنیت برای کودک ایجاد شود و توسعه یابد. این یعنی رهبرها یک مسیر شفاف برای سازمان درباره امنیت و بهزیستی کودک تعیین کنند که اطلاعاتش را از طریق ورودی‌های جوامع سازمان دریافت کند. تمهیدات مدیریت کلان سازمان باید شفافیت را نیز تسهیل کنند و رهبرها را برای دستیابی به مسیر تعیین شده پاسخگو کند.
- یک مرام‌نامه باید رفتارهای قابل قبول و غیرقابل قبول با کودکان را فهرست کند. این مرام‌نامه مرزهای حرفه‌ای، رفتار اخلاقی، استانداردهای رفتاری مورد انتظار و روابط قابل قبول و غیرقابل قبول را مشخص کند. در این مورد در [ایجاد یک مرام‌نامه](#) بیشتر بخوانید.
- تمهیدات مدیریت کلان در سازمان باید از رهبران ارشد حمایت کند تا نظارت کنند که آیا ارزیابی و مدیریت خطر در سازمان به درستی بر شناسایی، پیشگیری و کاهش خطرات کودک آزاری و آسیب به کودک متمرکز است یا خیر. استاندارد ۹ در [راهنمای ایجاد سازمان امن برای کودک](#) اطلاعات بیشتری در مورد شناسایی و مدیریت خطر ارائه می‌دهد.
- به اشتراک گذاری اطلاعات مرتبط، برای مدیریت امنیت کودک بسیار مهم است. فرهنگ، سیستم‌ها و فرآیندهای سازمان شما باید از به اشتراک گذاری موثر اطلاعات در همه سطوح در مورد خطرات برای کودکان حمایت کنند. کارکنان و داوطلب‌ها باید در تعهداتشان شفاف باشند.
- یک سیستم ثبت سوابق خوب برای شفافیت و پاسخگویی و یکپارچگی کلی سازمان شما نقش اساسی دارد. ایجاد، نگهداری و ذخیره سوابق دقیق برای پاسخگویی موثر به شکایت کودک آزاری یا آسیب به کودک بسیار مهم است.
- هنگام به اشتراک گذاری اطلاعات و نگهداری امن سوابق، محرمانه بودن و حریم خصوصی افراد مربوطه باید همواره در نظر گرفته شود.

شاخص‌های انطباق

کمیسیون هنگام ارزیابی این استاندارد در جستجوی چه چیزی خواهد بود؟

اگر آن‌ها این اسناد را تهیه کنند و این اقدامات را به گونه‌ای انجام دهند که سازمان را برای دستیابی به این استاندارد حمایت کند، سازمان‌ها عموماً پیروی می‌کنند.¹⁴

¹³ برگرفته از موسسه مدیریت کلان استرالیا، [مدیریت کلان چیست؟](#)

¹⁴ ماهیت یا ویژگی‌های سازمان شما ممکن است به این معنی باشد که باید کاری متفاوت با آنچه در این راهنما پیشنهاد شده است، انجام دهید. اگر چنین است، ممکن است لازم باشد توضیح دهید که چگونه رویکرد شما با نتایج و حداقل الزامات استانداردها مطابقت دارد. برخی بخش‌ها و سازمان‌ها دارای ناظرهای مشتری هستند که رهنمودهای خاصی را صادر کرده‌اند. در مواردی که رهنمودهای یک ناظر مشترک در مورد سازمان شما اعمال می‌شود و با این راهنما متفاوت است، سازمان شما باید از رهنمودهای ناظر مشترکتان برای عملیات شما در آن بخش پیروی کند.

- یک تعهد عمومی به امنیت کودک موجود باشد و برای دسترسی عموم نمایش داده شود. (۲.۱)
- سیاست امنیت و بهزیستی کودک، انتظاراتها و عملکردهای سازمان را در رابطه با هر یک از استانداردها مشخص کند. (۲.۳)
- یک مرامنامه، انتظاراتها را درباره رفتار کارکنان و داوطلبها با کودکان و ارتقاء و حفظ امنیت و بهزیستی کودک تعیین کند. (۲.۴)

اقدامها

- رهبرها، کارکنان، داوطلبها، اعضا و کودکان در سازمان فرهنگ امنیت کودک را حمایت و الگوسازی کنند. آنها حمایت خود از امن نگه داشتن کودکان را ابراز کنند، زمانی که درباره امنیت کودکان نگرانی دارند، اقدام کنند و امنیت کودکان را به عنوان بخشی از عملکرد روزمره در اولویت قرار دهند. (۲.۲)
- رهبرها انتظارات روشنی را در مورد امنیت کودک تعیین کنند و مطمئن شوند که سیاست امنیت و بهزیستی کودک توسط کارکنان و داوطلبها اجرا می شود. (۲.۳)
- مدیرها، فرهنگ گزارش دهی را ترویج کنند. (۲.۲، ۲.۳)
- تمهیدات مدیریت کلان یعنی رهبرهای ارشد مرتبا عملکرد سازمان در تامین امنیت و بهزیستی کودک را بررسی کنند. (۲.۳ و پیوندها به ۱۰.۱)
- تمهیدات مدیریت کلان یعنی رهبرهای ارشد نظارت می کنند که آیا ارزیابی و مدیریت خطر در سازمان به درستی بر شناسایی، پیشگیری و کاهش خطرات کودک آزاری و آسیب به کودک متمرکز است یا خیر. (۲.۵ و پیوندها به ۹.۱، ۹.۳)
- کارکنان و داوطلبها تعهدات خود در زمینه به اشتراک گذاری اطلاعات و نگهداری سوابق را درک کنند. (۲.۶)
- مرامنامه به همه کارکنان و داوطلبها ابلاغ شود و رهبرها، این افراد را موظف به رعایت آن کنند. (۲.۴)

استاندارد ۳: کودکان و نوجوانان در مورد حقوق خود توانمند شوند، در تصمیم‌هایی که بر آنها تأثیر می‌گذارد مشارکت کنند و جدی گرفته شوند.

در راستای رعایت استاندارد ۳ امنیت کودک، یک سازمان باید حداقل از موارد زیر مطمئن شود:

- ۳.۱ کودکان و نوجوانان درباره همه حقوقشان از جمله امنیت، اطلاعات و مشارکت آگاه شوند.
- ۳.۲ اهمیت دوستی‌ها به رسمیت شناخته شود و حمایت همسالان تشویق شود تا به کودکان و نوجوانان کمک کند احساس امنیت کنند و کمتر منزوی شوند.
- ۳.۳ در صورت مرتبط بودن با محیط یا زمینه، به کودکان و نوجوانان امکان دسترسی به برنامه‌های پیشگیری از سوءاستفاده جنسی و اطلاعات مربوطه، به روشی متناسب با سنشان داده شود.
- ۳.۴ کارکنان و داوطلب‌ها، گوش به زنگ نشانه‌های آسیب باشند و راه‌های کودک پسند را برای کودکان و نوجوانان تسهیل کنند تا نظراتشان را بیان کنند، در تصمیم‌گیری‌ها مشارکت کنند و نگرانی‌های خود را مطرح کنند.
- ۳.۵ سازمان‌ها برای ایجاد و توسعه فرهنگی که مشارکت را تسهیل کند و به بازخوردهای کودکان و نوجوانان پاسخ دهد، راهبردهایی داشته باشند.
- ۳.۶ سازمان‌ها فرصت‌هایی را برای مشارکت کودکان و نوجوانان فراهم کنند و به همکاری و کمک آن‌ها پاسخ دهند که نتیجتاً اعتماد به نفس و مشارکت تقویت شود.

نکات کلیدی

- در سازمانی که کودکان را توانمند می‌کند و به آن‌ها گوش می‌دهد، احتمال اینکه کودکان نگرانی‌ها یا شکایت‌های خود را مطرح کنند، بیشتر است.
- سیاست‌ها و اقداماتی که بر اساس دیدگاه‌های کودکان شکل می‌گیرد، بهتر می‌تواند از آسیب به کودکان جلوگیری کند.
- توانمندسازی به معنای پرورش کودکان و تقویت اعتماد به نفس آن‌ها و اعتمادشان به سازمان است. این شامل تجهیز کودکان به مهارت‌ها و دانش برای تصمیم‌گیری آگاهانه و توانمندسازی آن‌ها برای افزایش کنترل زندگی خود است.¹⁵
- درست مانند بزرگسال‌ها، همه کودکان حقوقی دارند. حقوق، حقوق اساسی است که به هر فرد صرف‌نظر از هر تفاوتی، تعلق دارد.
- توانمندسازی کودکان در مورد حقوقشان یعنی همه افراد یک سازمان از جمله رهبرها، کارکنان و داوطلب‌ها:
 - حقوق کودکان را همواره رعایت کرده و به آن‌ها احترام بگذارند.
 - نقش فعالی در آموزش کودکان در مورد حقوق خود داشته باشند.
 - از آن‌ها برای احقاق حقوق خود حمایت کنند.
- کودکان حق دارند در تصمیم‌گیری‌هایی که بر آنها تأثیر می‌گذارد مشارکت کنند. مشارکت یعنی به کودکان فرصت‌هایی برای بیان نظر و تصمیم‌گیری آگاهانه بدهند. این امر مستلزم آن است که سازمان‌ها گوش دهند، بشنوند و تغییرات مناسب را بر اساس آنچه کودکان می‌گویند ایجاد کنند.

¹⁵ Commission for Children and Young People, [Empowerment and participation: a guide for organisations working with children and young people](#), 2021.

- کودکان از دوستی‌های قوی سود می‌برند. کودکان ممکن است دوستان خود را منبع اصلی حمایت، اطلاعات و مشاوره خود بدانند و برای کمک به آن‌ها مراجعه کنند. باید به کودکان اجازه داده شود که با هم ملاقات کنند و از اوقات خود در کنار یکدیگر لذت ببرند و سازمان شما باید از روابط اجتماعی و دوستی آن‌ها حمایت کند و رفتارهای قلدری یا منزوی کننده را به چالش بکشد.
- برنامه‌های پیشگیری از سوءاستفاده جنسی و آموزش‌های متناسب با سن کودکان به آن‌ها ارائه شود. این برنامه‌ها دانش و مهارت‌های کودکان را برای فهمیدن رفتار نامناسب بزرگسالان یا سایر کودکان ایجاد می‌کنند، به محافظت کودکان از خود در برابر موقعیت‌های بالقوه کودک‌آزاری کمک می‌کنند و یاد می‌گیرند که چگونه در صورت کودک‌آزاری یا تلاش برای کودک‌آزاری کمک بخواهند. باید ارائه این برنامه‌ها یا سایر اطلاعاتی که به کودکان در درک سوءاستفاده جنسی و روش کمک گرفتن، یاری می‌رساند را مد نظر قرار دهید.
- افراد در تمام سطوح سازمان شما باید در امنیت کودک، توانمندسازی و احترام به حقوق کودکان نقش داشته باشند. کارکنان و داوطلب‌ها باید آگاه باشند و بدانند که چگونه به نشانه‌های کودک‌آزاری و آسیب رساندن به آن‌ها پاسخ دهند و چگونه مشارکت کودکان را تقویت و تشویق کنند. کارکنان و داوطلب‌ها ممکن است برای انجام این کار به حمایت یا آموزش نیاز داشته باشند.
- کودکان همیشه عادت ندارند از آن‌ها در مورد تجربیات یا خواسته‌هایشان سؤال شود. سازمان شما باید از آن‌ها حمایت کند تا در صحبت کردن احساس راحتی کنند و فرصت‌هایی را برای این کار فراهم کند. فعالیت‌های مشارکتی باید متناسب با سن، همه‌شمول و قابل دسترس و متناسب با نیازها و توانایی‌های فردی آن‌ها باشد. اطلاعات بیشتر درباره چگونگی انجام این کار در [توانمندسازی و مشارکت: راهنمای سازمان‌هایی که با کودکان و نوجوانان کار می‌کنند](#) موجود است.

شاخص‌های انطباق

کمیسیون، هنگام ارزیابی این استاندارد در جستجوی چه چیزی خواهد بود؟

اگر آن‌ها این اسناد را تهیه کنند و این اقدامات را به گونه‌ای انجام دهند که سازمان را برای دستیابی به این استاندارد حمایت کند، سازمان‌ها عموماً پیروی می‌کنند.¹⁶

اسناد و مدارک

- اسناد مناسب سن با درک آسان، به صورت چاپی یا آنلاین، به راحتی در دسترس باشند و از کودکان حمایت کنند تا:
 - حقوق خود از جمله امنیت، اطلاعات و مشارکت را دریابند.
 - بدانند که بزرگسال‌ها در سازمان چگونه باید رفتار کنند.
 - فرآیند شکایات سازمان و روش مطرح کردن نگرانی درباره امنیت خود، دوستان یا همسالان خود را دریابند.
 - در مورد خدمات حمایتی برای کودکان بدانید. (۳.۱)
- سیاست‌ها و روندهای سازمان:
 - توانمندی و مشارکت کودکان را ارتقا دهند.
 - حمایت از حقوق کودکان را تعبیه کنند. (۳.۱، ۳.۴، ۳.۵، ۳.۶)

¹⁶ ماهیت یا ویژگی‌های سازمان شما ممکن است به این معنی باشد که باید کاری متفاوت با آنچه در این راهنما پیشنهاد شده است، انجام دهید. اگر چنین است، ممکن است لازم باشد توضیح دهید که چگونه رویکرد شما با نتایج و حداقل الزامات استانداردها مطابقت دارد. برخی بخش‌ها و سازمان‌ها دارای ناظرهای مشتری هستند که رهنمودهای خاصی را صادر کرده‌اند. در مواردی که رهنمودهای یک ناظر مشترک در مورد سازمان شما اعمال می‌شود و با این راهنما متفاوت است، سازمان شما باید از رهنمودهای ناظر مشترکتان برای عملیات شما در آن بخش پیروی کند.

- کارکنان و داوطلبها در سازمان در زمینه یاری رساندن به کودکان درباره موارد زیر با آنها همکاری کنند:
 - حقوق خود از جمله امنیت، اطلاعات و مشارکت را دریابند.
 - بدانند که بزرگسالها در سازمان چگونه باید رفتار کنند.
 - فرآیند شکایات سازمان و روش مطرح کردن نگرانی درباره امنیت خود، دوستان یا همسالان خود را دریابند.
 - در مورد خدمات حمایتی برای کودکان بدانند. (۳.۱، ۳.۴)
- اقداماتی در سازمان که کودکان را ناتوان می کند شناسایی شده و برای تغییر آنها اقدام شود. (۳.۵، ۳.۶)
- به کارکنان و داوطلبها اطلاعاتی داده شود تا به آنها کمک کند نشانه‌های کودک‌آزاری یا آسیب به کودک را دریابند، تشخیص دهند و نسبت به آنها اقدام کنند. (۳.۴)
- در صورت لزوم، سازمان دسترسی به برنامه‌های پیشگیری از سوءاستفاده جنسی و سایر اطلاعات مرتبط را به روشی مناسب سن و در دسترس برای کودکان فراهم کند. (۳.۳)
- سازمان فرصت‌هایی را برای کودکان ایجاد کند تا نظرات خود را بیان کنند و در تصمیم‌هایی که بر آنها تأثیر می‌گذارد مشارکت کنند. آنچه از کودکان شنیده و آموخته می‌شود بر نحوه عملکرد سازمان تأثیر بگذارد. (۳.۵، ۳.۶)
- کارکنان و داوطلبها برای توسعه دانش و مهارت‌ها برای کمک به مشارکت کودکان، بیان دیدگاه‌های خود و مطرح کردن نگرانی‌هایشان حمایت شوند. (۳.۴)
- سازمان از کودکان برای ایجاد ارتباطات اجتماعی و دوستی با همسالان خود، ایجاد مهارت‌هایی در کودکان برای حمایت از همسالان خود و به چالش کشیدن قلدری یا رفتار منزوی‌کننده میان کودکان حمایت کند. (۳.۲)

استاندارد ۴: خانواده‌ها و جوامع در زمینه ارتقای امنیت و بهزیستی کودک آگاه شوند و مشارکت کنند.

در راستای رعایت استاندارد ۴ امنیت کودک، یک سازمان باید حداقل از موارد زیر مطمئن شود:

- ۴.۱ خانواده‌ها در تصمیماتی که بر فرزندشان تأثیر می‌گذارند مشارکت کنند.
- ۴.۲ سازمان با خانواده‌ها و جامعه درباره رویکرد امنیت کودک خود آشکارا گفتگو کند و اطلاعات مربوطه در دسترس باشد.
- ۴.۳ خانواده‌ها و جوامع در توسعه و بازنگری سیاست‌ها و عملکردهای سازمان نظر بدهند.
- ۴.۴ خانواده‌ها، مراقب‌ها و جامعه درباره نحوه عملکرد و مدیریت کلان سازمان آگاه شوند.

نکات کلیدی

- خانواده‌ها ممکن است از طیف گسترده‌ای از روابط تشکیل شوند، از جمله آن‌هایی که از طریق خون، ازدواج، فرزندخواندگی، ساختارهای خویشاوندی یا سایر ساختارهای خانوادگی گسترده با هم مرتبط هستند. خانواده‌ها ممکن است شامل افرادی باشند که در کارهای روزمره زندگی سهیم هستند یا یک رابطه بسیار نزدیک و شخصی دارند.
- جوامع، گروهی از مردم هستند که علایق، تجربیات، پیشینه اجتماعی، ملیت، فرهنگ، عقاید یا هویت مشترک دارند.¹⁷ سازمان‌ها، خانواده‌ها و کودکان ممکن است جوامعی داشته باشند که از نزدیک با آن‌ها ارتباط دارند یا مکرراً با آن‌ها در ارتباط هستند. درست مانند خانواده‌ها، جوامع نیز گوناگون هستند.
- والدین، مراقب‌ها و خانواده‌ها در سازمان شما باید احساس پذیرفته شدن و به رسمیت شناخته شدن داشته باشند.¹⁸ ایجاد و حفظ یک فرهنگ همه‌شمول که به خانواده‌های مختلف احترام می‌گذارد و از کودکان حمایت می‌کند تا احساس امنیت کنند و امن باشند.
- توانمندسازی خانواده‌ها و جوامع برای ایفای نقش در زمینه امنیت و بهزیستی کودک سازمان شما، برای کودکان مفید است. این یعنی:
 - والدین، مراقب‌ها و جوامع یاد خواهند گرفت که چه چیزی به امنیت کودک در سازمان‌ها کمک می‌کند و چگونه می‌توانند به حفظ امنیت کودک کمک کنند.
 - سازمان‌ها با بهره‌گیری از بینش خانواده‌ها که فرزندانشان را بهتر می‌شناسند، بهتر می‌توانند از تک تک کودکان حمایت کنند.
 - والدین، مراقب‌ها و جامعه احساس توانمندی کنند و بدانند که در صورت داشتن نگرانی درباره امنیت و بهزیستی یک کودک، چه کاری باید انجام دهند.
 - رویکرد امنیت کودک سازمان شما به پیشرفت خود ادامه دهد.
- مشارکت خانواده‌ها در تصمیم‌گیری‌ها یعنی پیش از تصمیم‌گیری نظرشان پرسیده شود و این نظرات بخشی از فرآیند تصمیم‌گیری باشند. سازمان شما باید به خانواده‌ها این فرصت را بدهد که در مورد تصمیماتی که ممکن است بر امنیت و بهزیستی فرزندشان تأثیر بگذارند، نظر بدهند.
- خانواده‌ها، مراقب‌ها و جوامع باید درباره عملیات و مدیریت کلان سازمان شما آگاه شوند تا بتوانند به طور معناداری در آن شرکت کنند. خانواده‌ها باید بدانند که سازمان شما چه کاری انجام می‌دهد و ساختار آن چگونه است. آن‌ها باید بدانند که در صورت داشتن نگرانی درباره امنیت و بهزیستی کودک، با چه فردی در سازمان تماس بگیرند.

¹⁷ برگرفته از تعریف دیکشنری کمبریج.

¹⁸ ممکن است در مواقعی تعامل با برخی اعضای خانواده مناسب نباشد، مثلاً اگر محدودیت‌هایی در ارتباط با تماس آن‌ها با کودک وجود داشته باشد یا در شرایط خاص، اگر کودک در ارتباط با سازمان حمایت از کودکان (Child Protection) باشد. در این موارد، تمرکز باید بر مشارکت دادن خانواده و جامعه گسترده‌تر باشد یا در صورت لزوم، از کودک پرسیم که دوست دارند چه کسی مشارکت داشته باشد.

شاخص‌های انطباق

کمیسیون، هنگام ارزیابی این استاندارد در جستجوی چه چیزی خواهد بود؟

اگر آن‌ها این اسناد را تهیه کنند و این اقدامات را به گونه‌ای انجام دهند که سازمان را برای دستیابی به این استاندارد حمایت کند، سازمان‌ها عموماً پیروی می‌کنند.¹⁹

اسناد و مدارک

- سیاست‌های سازمان نشان دهنده اهمیت مشارکت خانواده و جامعه باشند و روش‌هایی که این مشارکت می‌تواند رخ دهد را توصیف کنند. (۴.۳)
- سیاست‌های رسیدگی به شکایات شامل فرآیندهایی برای آگاه نگه داشتن خانواده‌ها و ارائه راهنمایی درباره چگونگی انجام این کار در عین رعایت تعهدات مربوط به محرمانه بودن و حریم خصوصی باشد. (۴.۲ و پیوندها به ۷.۲)

اقدام‌ها

- سازمان از خانواده‌ها و جوامع برای ایفای نقش فعال در ارتقا و حفظ امنیت و بهزیستی کودک از طریق گفتگو درباره نقش آن‌ها در امنیت و بهزیستی کودک در سازمان حمایت کند. (۴.۴ و نتیجه کلی)
- سازمان به روش‌های زیر با خانواده‌ها و جوامع باز و شفاف عمل کند:
 - ارائه اطلاعات در دسترس درباره سیاست‌ها و عملکردهای امنیت و بهزیستی کودک سازمان (۴.۲ و ۴.۴)
 - ارائه اطلاعات درباره مدیریت کلان و عملیات سازمان، نحوه رسیدگی به شکایات و نحوه مدیریت اقدامات انضباطی و خطرات امنیت کودک توسط سازمان. (۴.۴)
- خانواده‌ها این فرصت را داشته باشند تا در تصمیم‌های اتخاذ شده توسط سازمان که بر امنیت و بهزیستی فرزندشان تأثیر می‌گذارد، مشارکت کنند. ارتباط با خانواده‌ها از چندگونگی کامل خانواده‌ها در مشارکت حمایت کند. (۴.۱)
- فرصت‌هایی برای خانواده‌ها و اعضای جامعه ایجاد شود تا بازخوردشان را درباره سیاست‌ها، فرآیندها و شیوه‌های سازمان از جمله رویکرد سازمان به امنیت و بهزیستی کودک ارائه دهند. (۴.۳)
- سازمان، بازخورد و مشارکت خانواده‌ها و جوامع را جدی بگیرد و دیدگاه‌های آن‌ها را مد نظر قرار دهد (۴.۳) و لینک‌ها به ۷.۳

¹⁹ ماهیت یا ویژگی‌های سازمان شما ممکن است به این معنی باشد که باید کاری متفاوت با آنچه در این راهنما پیشنهاد شده است، انجام دهید. اگر چنین است، ممکن است لازم باشد توضیح دهید که چگونه رویکرد شما با نتایج و حداقل الزامات استانداردها مطابقت دارد. برخی بخش‌ها و سازمان‌ها دارای ناظرهای مشتری هستند که رهنمودهای خاصی را صادر کرده‌اند. در مواردی که رهنمودهای یک ناظر مشترک در مورد سازمان شما اعمال می‌شود و با این راهنما متفاوت است، سازمان شما باید از رهنمودهای ناظر مشترکتان برای عملیات شما در آن بخش پیروی کند.

استاندارد ۵: انصاف و برابری حقوق حفظ شود و نیازهای متنوع در سیاست و عمل مورد احترام قرار گیرد.

در راستای رعایت استاندارد ۵ امنیت کودک، یک سازمان باید حداقل از موارد زیر مطمئن شود:

- ۵.۱ سازمان، از جمله کارکنان و داوطلبها، شرایط گوناگون کودکان و نوجوانان را درک کنند و افراد آسیب‌پذیر را حمایت کنند و به آن‌ها پاسخ دهند.
- ۵.۲ کودکان و نوجوانان به روش‌هایی که از نظر فرهنگی امن، قابل دسترس و به راحتی قابل فهم باشد به اطلاعات، حمایت و فرآیندهای شکایت دسترسی داشته باشند.
- ۵.۳ سازمان توجه ویژه‌ای به نیازهای کودکان و نوجوانان دارای کم‌توانی (معلولیت)، کودکان و نوجوانان با پیشینه‌های فرهنگی و زبانی متنوع، افرادی که قادر به زندگی در خانه نیستند و کودکان و نوجوانان لژیین، گی، دوجنسیتی، تراجنسیتی و بیناجنس داشته باشد.
- ۵.۴ سازمان توجه ویژه‌ای به نیازهای کودکان و نوجوانان بومی داشته باشد و یک محیط امن فرهنگی را برای آن‌ها فراهم کند و ارتقا دهد.

نکات کلیدی

- کودکان توانایی‌ها، ویژگی‌ها، مهارت‌ها و تجربیات زندگی منحصر به فردی دارند. تفاوت در پیشینه‌ها، شخصیت و باورها، چگونگی تجربه یک کودک از جهان و نیازهای او را شکل می‌دهد.
- سازمان‌ها و جوامع زمانی قوی‌تر می‌شوند که چندگونگی با ارزش تلقی شود و مورد احترام قرار گیرد، زیرا کودکان می‌توانند به فرصت‌هایی برای تحقق پتانسیل‌های خود دسترسی داشته باشند.
- تجربه‌های منفی مانند طرد و تبعیض می‌توانند مضر باشند، خطر آسیب و کودک‌آزاری را افزایش دهند و در صورت داشتن نگرانی، احتمال اینکه کودک صحبت کند را کاهش دهند.
- برابری حقوق، حالتی از انصاف است که در آن همه کودکان می‌توانند آزادانه و به طور برابر در همه عرصه‌های زندگی شرکت کنند، صرف‌نظر از پیشینه، ویژگی‌ها یا اعتقاداتشان. در سازمان‌های امن برای کودک، این یعنی امنیت کودک به شرایط او مانند موقعیت اجتماعی یا اقتصادی، پیشینه فرهنگی یا توانایی‌هایش بستگی ندارد.
- یک سازمان امن برای کودک، چندگونگی را برای کودک به رسمیت می‌شناسد و به آن احترام می‌گذارد و درک می‌کند که برخی کودکان نسبت به کودک‌آزاری آسیب‌پذیرتر از سایرین هستند. سازمان دارای سیاست‌ها و عملکردهایی است که تضمین می‌کند کودکان به روابط، مهارت‌ها، دانش و منابع مورد نیازشان جهت امن بودن به اندازه همسالانشان، دسترسی دارند.
- ارائه اطلاعات مانند اطلاعات درباره حمایت‌های موجود و فرآیندهای شکایت که قابل دسترس و از نظر فرهنگی امن و آسان برای درک باشند، مستلزم درک این است که نیازهای ارتباطی کودکان چگونه بر اساس قابلیت‌های فردی و مرحله رشدشان متفاوت است.
- دسترسی کودک به فرآیند شکایات سازمان شما نباید به دلیل پیشینه، ویژگی‌ها یا تجربه زندگی آنها محدود شود. مهم است که همه کودکان بتوانند شکایت کنند یا نگرانی خود را مطرح کنند.
- سازمان‌ها باید شرایط مختلف کودکان و نیز حقیقت‌ها برای آنکه با آن‌ها منصفانه رفتار شود را درک کنند. این شامل توجه به نیازهای زیر است:

- کودکان دارای کم‌توانی (معلولیت) - سازمان امن برای کودک، کودکان کم‌توان را توانمند کند. درباره توانایی‌های کودک، تفکر کلیشه‌ای یا مفروضاتی ایجاد نکند، بلکه متوجه باشد که هر کودک متفاوت است و کم‌توانی (معلولیت) و جهان را متفاوت تجربه می‌کند.
- کودکان با پیشینه‌های فرهنگی و زبانی گوناگون - یک سازمان امن برای کودکان، گام‌هایی برای درک زبان و نیازهای فرهنگی برمی‌دارد و ساختارها و هنجارهای گوناگون خانواده‌ها را در نظر می‌گیرد.
- افرادی که نمی‌توانند در خانه زندگی کنند - کودکان به دلایل بسیاری ممکن است نتوانند در خانه زندگی کنند. ترتیبات زندگی آنها می‌تواند متفاوت باشد، از جمله زندگی رسمی یا غیررسمی با اقوام یا دوستان (مراقبت از خویشاوند)، مراقبت خارج از خانه در خانواده‌های جایگزین، یا مراقبت‌های اقامتی. ممکن است از هماهنگی‌ها درباره زندگی یک کودک آگاه نباشید، اما مهم است که سازمان خود را برای همه کودکان صرف نظر از شرایط آنها امن و پذیرا کنید.
- کودکان و نوجوانان لزین، گی، دوجنس‌گرا، تراجنسی، اینترسکس، دگرباش، دارای تنوع جنسیتی و غیر باینری - کودکان و نوجوانان می‌توانند جنسیت، تمایلات جنسی و جنس خود را به روش‌های مختلف تجربه و بیان کنند. برای اینکه کودکان و نوجوانان LGBTIQ احساس امنیت کنند و در سازمان شما امن باشند، باید فعالانه نشان دهید که پذیرای آنها هستید و برای آنها ارزش قائلید و روشن کنید که برای محافظت از آنها در برابر کودک‌آزاری و آسیب، اقدامات لازم را انجام خواهید داد.
- کودکان بومی - سازمان‌ها باید از حق کودکان برای لذت بردن و احساس ارتباط با فرهنگ و جامعه خود حمایت کنند، از آسیب ناشی از نژادپرستی در امان باشند و به خدمات و سازمان‌های امن از نظر فرهنگی دسترسی داشته باشند. اطلاعات کامل‌تر درباره ایجاد یک محیط امن فرهنگی برای کودکان بومی در [راهنمای ایجاد سازمان امن برای کودک](#) وجود دارد.

شاخص‌های انطباق

کمیسیون هنگام ارزیابی این استاندارد در جستجوی چه چیزی خواهد بود؟

اگر آنها این اسناد را تهیه کنند و این اقدامات را به گونه‌ای انجام دهند که سازمان را برای دستیابی به این استاندارد حمایت کند، سازمان‌ها عموماً پیروی می‌کنند.²⁰

²⁰ ماهیت یا ویژگی‌های سازمان شما ممکن است به این معنی باشد که باید کاری متفاوت با آنچه در این راهنما پیشنهاد شده است، انجام دهید. اگر چنین است، ممکن است لازم باشد توضیح دهید که چگونه رویکرد شما با نتایج و حداقل الزامات استانداردها مطابقت دارد. برخی بخش‌ها و سازمان‌ها دارای ناظرهای مشتری هستند که رهنمودهای خاصی را صادر کرده‌اند. در مواردی که رهنمودهای یک ناظر مشترک در مورد سازمان شما اعمال می‌شود و با این راهنما متفاوت است، سازمان شما باید از رهنمودهای ناظر مشترکتان برای عملیات شما در آن بخش پیروی کند.

- محتوا برای کودکان شامل اطلاعات درباره فرآیندهای شکایت و حمایت در دسترس باشند، مناسب سن و در طیف وسیعی از زبان‌ها و قالب‌ها مطابق نیاز، موجود باشند. اسناد مکتوب به تنهایی قابل استناد نیستند، به ویژه برای کودکانی که نابینا هستند، اختلال بینایی دارند یا کودکانی که نمی‌توانند بخوانند. (۵.۲)
- سیاست امنیت و بهزیستی کودک موارد زیر را شرح می‌دهد:
 - تعهد سازمان به انصاف و برابری حقوق و همه‌شمولی (۵.۱)
 - نحوه تشخیص نیازهای متنوع همه کودکان و احترام به آن‌ها توسط سازمان (۵.۱)
 - سازمان چگونه راه‌هایی را برای کودکان یا خانواده‌های آن‌ها فراهم می‌کند تا نیازهای فردی آن‌ها را شناسایی کند. (۵.۱)
 - سازمان چگونه دسترسی کودکان به اطلاعات، پشتیبانی و فرآیندهای شکایت را به روش‌هایی که از نظر فرهنگی امن، قابل دسترس و قابل درک باشند، فراهم می‌کند. (۵.۲)
 - سازمان چگونه از انصاف و برابری حقوق حمایت می‌کند و تغییرات معقولی را برای حمایت از مشارکت همه کودکان و پاسخگویی به همه نیازهای آن‌ها ایجاد می‌کند. (۵.۱، ۵.۳، ۵.۴)
 - چگونگی حمایت سازمان از انصاف و برابری حقوق برای همه کودکان و جلوگیری از کودک‌آزاری و آسیب به کودک ناشی از تبعیض بر اساس کم‌توانی (معلولیت)، نژاد، قومیت، مذهب، جنسیت، وضعیت بینا‌جنسی، هویت جنسی یا گرایش جنسی. (۵.۱، ۵.۳، ۵.۴)

اقدام‌ها

- سازمان، اقدام‌هایی را برای درک شرایط و نیازهای گوناگون کودکانی که در آن مشارکت دارند یا ممکن است در آن مشارکت داشته باشند، انجام دهد. (۵.۱، ۵.۳)
- کارکنان و داوطلب‌ها:
 - اطلاعات و راهنمایی درباره شرایط مختلف کودکان، چگونگی شناسایی عوامل افزایش آسیب‌پذیری کودک در برابر آسیب و چگونگی ارتقای انصاف و برابری حقوق و امنیت برای همه کودکان را دریافت کنند.
 - برای حمایت و پاسخ به کودکانی که آسیب‌پذیری را تجربه می‌کنند، از جمله انجام تحقیقات و پاسخ دادن در مواردی که نشانه‌هایی از افزایش آسیب‌پذیری وجود دارد اقدام کنند.
 - برای حفظ انصاف و برابری حقوق برای همه کودکان، ارتقای امنیت کودکان و جلوگیری از کودک‌آزاری و آسیب به کودکان اقدام شود. (۵.۱، ۵.۳، ۵.۴)
- رهبرها انتظارهای روشنی را درباره دستیابی به انصاف و برابری حقوق و احترام به چندگونگی تنظیم کنند. (۵.۱ و لینک‌ها به ۲.۲)
- سازمان تضمین کند که همه کودکان به طور معقولی جهت مشارکت، حمایت می‌شوند. (۵.۱)

استاندارد ۶: افرادی که با کودکان و نوجوانان کار می‌کنند، مناسب باشند و حمایت شوند تا ارزش‌های امنیت و بهزیستی کودک را در عمل منعکس کنند.

در مطابقت با استاندارد ۶ امنیت کودک، یک سازمان باید حداقل از موارد زیر مطمئن شود:

- ۶.۱ استخدام، از جمله آگهی شغل، بررسی سوابق شغلی و غربال‌گری کارکنان و داوطلب‌ها قبل از استخدام، بر امنیت و بهزیستی کودک تأکید داشته باشد.
- ۶.۲ کارکنان و داوطلب‌های مربوطه، گواهی عدم سوءپیشینه به روز در زمینه کار با کودکان یا گواهی عدم سوء پیشینه‌های مشابه داشته باشند.
- ۶.۳ همه کارکنان و داوطلب‌ها به طور مناسب معارفه شوند و از مسئولیت‌های خود در قبال کودکان و نوجوانان، از جمله نگهداری سوابق، به اشتراک‌گذاری اطلاعات و تعهدات گزارش‌دهی آگاه شوند.
- ۶.۴ نظارت مداوم و مدیریت افراد، بر امنیت و بهزیستی کودک متمرکز باشد.

نکات کلیدی

- عملکردهای خوب استخدامی و فرآیندهای غربال‌گری قوی، نقش حیاتی در پیشگیری از آسیب به کودکان ایفا می‌کنند.
- استخدام با شفاف‌سازی سازمان‌ها درباره وظایف شغلی و مسئولیت‌های هر یک از کارکنان و داوطلب‌ها و نوع تماسشان با کودکان، آغاز می‌شود. این به سازمان‌ها کمک می‌کند تا مدرک تحصیلی، تجربه کاری و ویژگی‌هایی که متقاضیان باید داشته باشند را شناسایی کنند.
- آگهی‌های شغلی باید تعهد سازمان به امنیت و بهزیستی کودک را شفاف بیان کنند.
- بررسی عدم سوءپیشینه کار با کودکان با هدف جلوگیری از کار کردن یا کار داوطلبانه افراد با کودکان در صورتی که ارزیابی سوابق آن‌ها نشان دهد که ممکن است خطر غیرقابل توجیهی برای کودکان ایجاد کنند، انجام شود. برخی افراد طبق قانون موظفند که گواهی عدم سوءپیشینه معتبر کار با کودکان داشته باشند. سازمان‌ها همچنین ممکن است انتخاب کنند که افراد را به داشتن یک گواهی عدم سوءپیشینه معتبر کار با کودکان به عنوان بخشی از فرآیند غربال‌گری خود ملزم کنند، حتی اگر طبق قانون الزامی نباشد.
- گواهی عدم سوءپیشینه کار با کودکان، ابزار مفیدی برای امن نگه داشتن کودکان در سازمان شما است. با این حال، شایستگی یک فرد برای کار با کودکان یا مراقبت از آن‌ها در یک شغل خاص را ارزیابی نمی‌کند. برای ارزیابی مناسب بودن متقاضی، سعی کنید ارزش‌های او را دریابید.
- عدم بررسی صحیح سوابق شغلی می‌تواند امنیت کودک را به خطر بیندازد. بررسی سوابق شغلی به شما این امکان را می‌دهد که اطلاعات متقاضی را تأیید کنید و هرگونه نگرانی که ممکن است در مورد پاسخ او در مصاحبه داشته باشید را بررسی کنید.
- کارکنان و داوطلب‌ها باید به طور مناسب با وظایف شغلی خود و سازمان آشنا شوند تا مسئولیت‌های خود در قبال کودکان و چگونگی ایجاد یک محیط امن برای آن‌ها را دریابند. این باید شامل ارائه یک نمای کلی از سیاست و مرام‌نامه امنیت و بهزیستی کودک در سازمان شما باشد.
- معارفه همچنین باید شامل اطلاعات مربوط به سیاست رسیدگی به شکایت‌ها، گزارش‌دهی، نگهداری سوابق و تعهدات مربوط به اشتراک‌گذاری اطلاعات باشد. کارکنان و داوطلب‌ها باید اطلاعات روشنی درباره این که در صورت داشتن نگرانی در زمینه امنیت و بهزیستی کودک چه کاری انجام دهند، دریافت کنند.

- نظارت بر کارکنان و داوطلب‌ها با استانداردهای عملکردی واضح و جلسات منظم بین مدیران و کارکنان و داوطلب‌ها برای بحث در مورد مسائل و طرح نگرانی‌ها، ایمنی و بهزیستی کودکان را ارتقا دهد. نظارت منظم، به مدیران امکان بازخورد بدهند و قبل از اینکه آسیبی به کودکان وارد شود، به هرگونه رفتار ناامن یا نگران‌کننده توسط کارکنان و داوطلب‌ها رسیدگی کنند.

شاخص‌های انطباق

کمیسیون هنگام ارزیابی این استاندارد در جستجوی چه چیزی خواهد بود؟

اگر آن‌ها این اسناد را تهیه کنند و این اقدامات را به گونه‌ای انجام دهند که سازمان را برای دستیابی به این استاندارد حمایت کند، سازمان‌ها عموماً پیروی می‌کنند.²¹

اسناد و مدارک

- آگهی‌های استخدامی شامل تعهد سازمان به سیاست امنیت و بهزیستی کودک باشند. (۶.۱)
- شرح وظایف شغلی، انتظارات روشنی را درباره الزامات شغلی، وظایف و مسئولیت‌های مربوط به امنیت و بهزیستی کودک تعیین کند. (۶.۱)
- استخدام سازمانی، منابع انسانی و سیاست‌های کار داوطلبانه، موارد زیر را شرح دهند:
 - شیوه‌های استخدامی، سازمان را برای استخدام افراد مناسب برای کار با کودکان حمایت کند. (۶.۱)
 - روش‌های غربال‌گری قبل از استخدام شامل مصاحبه، بررسی سوابق و معرف‌های شغلی، بررسی کار با کودکان و سایر بررسی‌های پروانه حرفه‌ای یا پیشینه (۶.۲)
 - الزامات جلسه معارفه درباره عملکردهای امنیت کودک سازمان (۶.۳)
 - نظارت و شیوه‌های مدیریت افراد، ارزیابی مداوم شایستگی یک فرد برای کار با کودکان را حمایت کند. (۶.۴)
- مدارک معارفه مقدماتی برای کارکنان و داوطلب‌ها عبارتند از:
 - مرام‌نامه
 - سیاست امنیت و بهزیستی کودک
 - اطلاعات در مورد اقدامات امنیت کودکان سازمان و فرآیند شکایت‌ها و همچنین گزارش‌دهی، نگهداری سوابق و تعهدات به اشتراک‌گذاری اطلاعات (۶.۳ و لینک‌ها به ۸.۱)

اقدام‌ها

- الزامات امنیت و بهزیستی کودک در هر شغل، قبل از استخدام کارکنان و داوطلب‌های جدید ارزیابی شود. این شامل موارد زیر است:
 - مدارک تحصیلی، تجربه و ویژگی‌های رفتاری مورد نیاز
 - وظایف و مسئولیت‌ها در قبال کودکان
 - اقدامات لازم برای مدیریت هرگونه کودک‌آزاری یا خطرات آسیب به کودک شامل الزامات غربال‌گری، آموزش و نظارت (۶.۱)

²¹ ماهیت یا ویژگی‌های سازمان شما ممکن است به این معنی باشد که باید کاری متفاوت با آنچه در این راهنما پیشنهاد شده است، انجام دهید. اگر چنین است، ممکن است لازم باشد توضیح دهید که چگونه رویکرد شما با نتایج و حداقل الزامات استانداردها مطابقت دارد. برخی بخش‌ها و سازمان‌ها دارای ناظرهای مشتری هستند که رهنمودهای خاصی را صادر کرده‌اند. در مواردی که رهنمودهای یک ناظر مشترک در مورد سازمان شما اعمال می‌شود و با این راهنما متفاوت است، سازمان شما باید از رهنمودهای ناظر مشترکتان برای عملیات شما در آن بخش پیروی کند.

- اطلاعات و رهنمودهایی درباره نحوه اولویت‌بندی امنیت کودک در فرآیند استخدام شامل نحوه شناسایی و مدیریت هرگونه نگرانی امنیت کودک که هنگام درخواست، مصاحبه و فرآیند غربال‌گری مطرح شود، به کارکنان مسئول استخدام ارائه شود. (۶.۱)
- فرآیندهای استخدام عبارتند از:
 - مجموعه‌ای از سوالات مصاحبه ارزش-محور برای ارزیابی شایستگی متقاضی برای کار با کودکان
 - روش‌های غربال‌گری پیش از استخدام شامل بررسی سوابق و معرف‌های شغلی، بررسی عدم سوء پیشینه کار با کودکان و سایر بررسی‌های پروانه حرفه‌ای یا پیشینه
 - راستی‌آزمایی و تایید معتبر و به روز بودن مدارک مورد نیاز، پروانه حرفه‌ای و بررسی عدم سوء پیشینه کار با کودکان
 - نگهداری سوابق فرآیند استخدام (۶.۱)
- نظارت و مدیریت افراد، تحقیقات منظم برای بررسی اینکه آیا کارکنان از مرام‌نامه و سایر سیاست‌های امنیت کودک پیروی می‌کنند یا خیر را شامل شود. (۶.۴)
- برای مدیران پرسنل درباره اقداماتی که باید هنگام مدیریت کارکنان یا داوطلبانی که رفتارشان نگرانی‌های امنیت کودک را برمی‌انگیزد، رهنمود ارائه شود. (۶.۴)
- مدارک تحصیلی و صلاحیت‌ها، بررسی عدم سوء پیشینه کار با کودکان، سایر پروانه‌های حرفه‌ای یا غربال‌گری مداوم، مرتباً برای تغییرات بررسی شوند که همواره معتبر باشند. زمانی که مدارک تحصیلی و صلاحیت‌های یک فرد، بررسی عدم سوء پیشینه کار با کودکان یا سایر بررسی‌های پروانه حرفه‌ای یا غربال‌گری مداوم دیگر معتبر نباشد، اقدامی در جهت مدیریت خطرات برای کودکان انجام گیرد. (۶.۲)
- کارکنان و داوطلبان، با توجه به الزامات، وظایف، خطرات و مسئولیت‌های هر شغل در رابطه با امنیت و بهزیستی کودک، یک جلسه معارفه داشته باشند. جلسه معارفه، اقدامات امنیت کودک و فرآیند شکایت‌ها و همچنین گزارش‌دهی، نگهداری سوابق و تعهدات به اشتراک گذاری اطلاعات را پوشش دهد. (۶.۳)

استاندارد ۷: فرآیندهای مربوط به شکایت‌ها و نگرانی‌ها، کودک-محور باشند.

در راستای رعایت استاندارد ۷ امنیت کودک، یک سازمان باید حداقل از موارد زیر مطمئن شود:

- ۷.۱ سازمان، یک سیاست قابل دسترس و کودک‌محور رسیدگی به شکایت‌ها داشته باشد که به وضوح وظایف شغلی و مسئولیت‌های رهبر، کارکنان و داوطلب‌ها، رویکردهای رسیدگی به انواع مختلف شکایت‌ها، نقض سیاست‌های مربوطه یا مرام‌نامه و تعهدات برای اقدام و گزارش‌دهی را مشخص کند.
- ۷.۲ فرآیندهای رسیدگی موثر به شکایت‌ها توسط کودکان و نوجوانان، خانواده‌ها، کارکنان و داوطلب‌ها قابل درک باشند و از نظر فرهنگی امن باشند.
- ۷.۳ شکایت‌ها جدی گرفته شوند و بی‌درنگ و کامل به آن‌ها پاسخ داده شود.
- ۷.۴ سازمان دارای سیاست‌ها و روندهایی باشد که به گزارش‌دهی شکایت‌ها و نگرانی‌ها به مقامات مربوطه رسیدگی کند، خواه قانون ملزم به گزارش‌دهی کند یا خیر و با مجریان قانون همکاری کند.
- ۷.۵ تعهدات مربوط به گزارش‌دهی، حریم خصوصی و قانون استخدام رعایت شوند.

نکات کلیدی

- یک روند کودک‌محور رسیدگی به شکایت‌ها، سازمان‌ها را ملزم کند که فرهنگ مثبت شکایت داشته باشند. این یعنی سازمان شما گزارش‌دهی درباره نگرانی‌ها را تشویق کند و از آن استقبال کند، به شکایت‌ها به سرعت، کامل و منصفانه پاسخ دهد و برای محافظت از کودکان در معرض خطر، اقدامات فوری انجام دهد.
- سیاست رسیدگی به شکایت‌های سازمان شما باید روندی را برای بزرگسالان و همچنین کودکان برای طرح شکایت یا مطرح کردن نگرانی درباره امنیت کودک مشخص کند. روند شکایت ممکن است برای بزرگسالان و کودکان متفاوت باشد.
- سیاست رسیدگی به شکایت‌ها باید اتهامات کودک‌آزاری و آسیب به کودکان توسط بزرگسالان و سایر کودکان را پوشش دهد.
- سیاست رسیدگی به شکایت‌ها باید انواع مختلف شکایت‌ها یا رفتارهایی که باید گزارش شوند را مشخص کند و راهنمایی روشنی درباره آنچه باید گزارش شود، از جمله تعهدات گزارش‌دهی اجباری را ارائه دهد. باید مشخص باشد که به چه کسی می‌توان گزارش داد.
- سیاست و فرآیندهای رسیدگی به شکایت‌ها در سازمان شما باید برای کارکنان و داوطلب‌ها، کودکان و خانواده‌هایشان به راحتی قابل دسترس باشد. شما ممکن است تصمیم بگیرید که یک سیاست یا فرآیند مستقل ایجاد کنید که برای کودکان نوشته شده باشد و برای آن‌ها قابل دسترس باشد. این سیاست می‌تواند یک فلوجارت ساده یا پوستری باشد که اطلاعات روشنی را درباره کارهایی که کودکان در صورت داشتن شکایت یا نگرانی می‌توانند انجام دهند، ارائه دهد. همچنین می‌توانید انتخاب کنید که اطلاعات جداگانه‌ای برای خانواده‌ها ایجاد کنید.
- با کودکانی که شکایت و نگرانی‌های امنیت را مطرح می‌کنند یا کودک‌آزاری را فاش می‌کنند باید با حساسیت برخورد شود و از آن‌ها حمایت شود. رهنمودهایی باید در دسترس کارکنان و داوطلب‌ها باشد تا بدانند چگونه این کار را انجام دهند.
- پس از طرح شکایت یا نگرانی در خصوص امنیت، اقدام برای اولویت دادن به امنیت کودکان باید در قانون توجه سازمان قرار گیرد. ارزیابی هرگونه خطر فوری مهم است تا شما را درباره گام‌های بعدی سازمان راهنمایی کند.
- سیاست رسیدگی به شکایت‌های سازمان شما باید به روند افشای گزارش‌دهی‌ها، شکایت‌ها و نگرانی‌های امنیت، هم در داخل سازمان شما و هم به مقامات خارجی پردازد.

- سیاست رسیدگی به شکایتهای سازمان شما باید از سازمان شما برای انجام تحقیقات در مورد شکایتهای حمایت کند و باید شامل مدیریت مداوم خطر، فرآیندهای منصفانه و شفاف و راهنمایی در مورد نحوه مدیریت تعارض منافع باشد.
- سازمان شما باید با پلیس و ویکتوریا، سازمان حفاظت از کودکان، کمیسیون و سایر مقاماتی که در پاسخ به شکایتهای و نگرانیها نقش دارند همکاری کند تا امنیت کودکان در اولویت قرار گیرد. آنها ممکن است نیاز به تحقیق داشته باشند و از حمایت و کمک سازمان شما برای شناسایی و تماس با شاهدان و جمع‌آوری یا حفظ شواهد بهره‌مند شوند.
- بخش مهمی از حل و فصل یک شکایت یا نگرانی امنیت، داشتن یک نتیجه روشن است. این یعنی سازمان شما پس از بررسی مناسب موضوع و شواهد، تصمیم بگیرد که چه کاری انجام دهد، این تصمیم را به افراد مربوطه بگوید و سپس اقدام مناسب را انجام دهد.
- محرمانه بودن برای فرآیندهای شکایت مهم است. وقتی افراد می‌خواهند شکایت کنند، می‌توانند نگرانی‌هایی در مورد محرمانه بودن و حفظ حریم خصوصی داشته باشند. افراد ممکن است بخواهند ناشناس بمانند، یا ممکن است نخواهند اطلاعات با مقاماتی مانند پلیس به اشتراک گذاشته شوند. گاه نمی‌توان محرمانگی را حفظ کرد، چه برای حمایت از کودکان و چه برای اینکه بتوان با موضوع شکایت، منصفانه برخورد کرد. سیاست رسیدگی به شکایتهای سازمان شما باید توضیح دهد که محرمانه بودن را هنگام ارائه شکایت، چگونه باید مدیریت کرد.
- اطلاعات شخصی، که یک کودک یا فرد دیگری که با یک شکایت مرتبط است را شناسایی می‌کند، فقط باید توسط سازمان و طبق قوانین مجاز مربوطه افشا شوند.
- سیاست و فرآیندهای رسیدگی به شکایتهای سازمان شما باید با هر گونه تعهدات قانون استخدامی که در مورد کارکنان و داوطلب‌های شما اعمال می‌شود، هماهنگ باشد. شما باید مطمئن شوید که هرگونه تحقیق درباره رفتار یک کارمند روندی منصفانه دارد.

شاخص‌های انطباق

کمیسیون هنگام ارزیابی این استاندارد در جستجوی چه چیزی خواهد بود؟

اگر آنها این اسناد را تهیه کنند و این اقدامات را به گونه‌ای انجام دهند که سازمان را برای دستیابی به این استاندارد حمایت کند، سازمان‌ها عموماً پیروی می‌کنند.²²

اسناد و مدارک

- سیاست رسیدگی به شکایتهای به راحتی قابل درک، از نظر فرهنگی امن، در دسترس و کودک-محور باشد. سیاست رسیدگی به شکایتهای باید شامل موارد زیر باشد:
 - شامل اطلاعاتی در مورد اینکه بزرگسالان و کودکان چگونه می‌توانند شکایت کنند و سازمان چگونه به شکایتهای پاسخ می‌دهد و به روشی سریع و کامل بررسی می‌کند. (۷.۱، ۷.۲، ۷.۳)
 - یک فرآیند شکایت ایجاد کند که با همه‌شمولی کامل برای کودکان، کارکنان، داوطلب‌ها، خانواده‌ها و جوامع قابل دسترسی باشد. (۷.۱)
 - اتهامات کودک‌آزاری و آسیب به کودکان توسط بزرگسالان و سایر کودکان را پوشش دهد. (۷.۱، ۷.۴)
 - موارد نقض مرام‌نامه سازمان (۷.۱) را پوشش دهد.
 - مشخص کند که چه حمایت و کمکی به شکایت‌کنندگان ارائه خواهد شد. (۷.۱)

²² ماهیت یا ویژگی‌های سازمان شما ممکن است به این معنی باشد که باید کاری متفاوت با آنچه در این راهنما پیشنهاد شده است، انجام دهید. اگر چنین است، ممکن است لازم باشد توضیح دهید که چگونه رویکرد شما با نتایج و حداقل الزامات استانداردها مطابقت دارد. برخی بخش‌ها و سازمان‌ها دارای ناظرهای مشترکی هستند که رهنمودهای خاصی را صادر کرده‌اند. در مواردی که رهنمودهای یک ناظر مشترک در مورد سازمان شما اعمال می‌شود و با این راهنما متفاوت است، سازمان شما باید از رهنمودهای ناظر مشترکتان برای عملیات شما در آن بخش پیروی کند.

- چگونگی مدیریت خطر برای کودکان هنگام طرح شکایت و انجام تحقیقات را توضیح دهد. (لینک‌ها به استاندارد ۹)
- تعهدات نگهداری سوابق را پوشش دهد. (۷.۲ و لینک‌ها به ۲.۶)
- رعایت حریم خصوصی و تعهدات قانون استخدام را حمایت کند. (۷.۵)
- اسناد، به صورت چاپی یا آنلاین، روند شکایت‌ها را برای کارکنان، داوطلب‌ها، کودکان، خانواده‌ها و جوامع توضیح دهند. (۷.۱، ۷.۲)
- سیاست‌ها و روندها شامل اطلاعاتی درباره اینکه شکایت‌ها چه زمانی باید به مقامات از جمله پلیس ویکتوریا، سازمان حفاظت از کودکان و کمیسیون کودکان و نوجوانان گزارش شوند، باشند. (۷.۵)
- سیاست‌های انضباطی از سازمان حمایت کند تا هنگامی که شکایتی مطرح می‌شود، اقدام شود. (۷.۱)

اقدام‌ها

- سازمان اطلاعاتی را در مورد نحوه ارائه شکایت در دسترس همه افراد مرتبط با سازمان قرار دهد. (۷.۲، ۷.۴)
- سازمان حمایت و اطلاعاتی را به کارکنان و داوطلب‌ها درباره اینکه چه مواردی را گزارش دهند و چگونه آن را گزارش دهند ارائه دهد، از جمله به مقامات خارج از سازمان. (۷.۱، ۷.۲، ۷.۴)
- شکایت‌ها جدی گرفته شوند، به این معنی که سازمان به طور مداوم:
 - هر خطری برای کودکان را شناسایی و مدیریت کند.
 - به شکایت‌ها به سرعت و به طور کامل پاسخ دهد.
 - امنیت کودکان را در اولویت قرار دهد و همچنین به تعهدات مربوط به حریم خصوصی و قانون استخدام عمل کند.
 - از همه افراد درگیر در روند شکایت‌ها حمایت کند.
 - ادعاهای کودک‌آزاری یا آسیب به کودکان و نگرانی درباره امنیت کودک را به مقامات گزارش دهد و با مجریان قانون همکاری کند. (۷.۱، ۷.۲، ۷.۵ و لینک‌ها به استاندارد ۹)
- سوابق شکایات ارائه شده به سازمان، از جمله نگرانی‌های مطرح شده در مورد امنیت کودکان و افشاکاری در مورد کودک‌آزاری و آسیب به کودکان و اقدامات انجام شده برای پاسخ، نگهداری شوند. (۷.۳ و لینک‌ها به ۲.۶)
- هنگام طراحی و بررسی سیاست‌ها و روندهای رسیدگی به شکایت‌ها با کودکان، خانواده‌ها و جوامع مشاوره کند. (۷.۲ و لینک‌ها به ۴.۳)
- سازمان، سیاست‌ها و روندهای رسیدگی به شکایت‌ها را در فواصل زمانی منظم بازنگری کند. (۷.۱ و لینک‌ها به ۱.۱)

استاندارد ۸: کارکنان و داوطلب‌ها به دانش، مهارت و آگاهی مجهز شوند تا کودکان و نوجوانان را از طریق آموزش مداوم امن نگه دارند.

در انطباق با استاندارد ۸ امنیت کودک، یک سازمان باید حداقل از موارد زیر مطمئن شود:

- ۸.۱ کارکنان و داوطلب‌ها برای اجرای موثر سیاست امنیت و بهزیستی کودک سازمان، آموزش دیده و حمایت شوند.
- ۸.۲ کارکنان و داوطلب‌ها آموزش و اطلاعات دریافت کنند تا شاخص‌های آسیب کودک از جمله آسیب توسط سایر کودکان و نوجوانان را تشخیص دهند.
- ۸.۳ کارکنان و داوطلب‌ها آموزش و اطلاعات دریافت کنند تا به طور موثر به مسائل ایمنی و بهزیستی کودک پاسخ دهند و از همکاری که آسیب را افشا می‌کنند حمایت کنند.
- ۸.۴ کارکنان و داوطلبان، آموزش و اطلاعاتی در مورد چگونگی ایجاد محیط‌های فرهنگی امن برای کودکان و نوجوانان دریافت کنند.

نکات کلیدی

- هنگامی که کارکنان و داوطلب‌های سازمان به طرز مناسبی اطلاع‌رسانی شوند، آموزش دیده و حمایت شوند، احتمال بیشتری دارد که از ارزش‌های امنیت کودک سازمان حمایت کنند و نگرانی‌های خود را به مدیر یا کارمند مسئول امنیت کودک گزارش دهند.
- داشتن یک سیاست امنیت و بهزیستی کودک به تنهایی کودکان را در برابر کودک‌آزاری و آسیب محافظت نمی‌کند. سازمان‌ها باید کارکنان و داوطلب‌های خود را به دانش و مهارت‌های لازم برای امن نگه داشتن کودکان مجهز کنند. این به معنای ارائه آموزش مداوم به کارکنان و داوطلب‌هاست تا آن‌ها بتوانند هنگام انجام وظایف شغلی خود از آن استفاده کنند.
- یک سازمان امن برای کودک از کارکنان و داوطلب‌های خود برای شناسایی علائم کودک‌آزاری یا آسیب در کودک، حمایت می‌کند. گاه یک کودک ممکن است به کسی بگوید که آسیب دیده است، اما در مواقع دیگر کارکنان و داوطلب‌ها باید مراقب تغییرات در رفتار، احساسات یا ظاهر فیزیکی باشند.
- یک سازمان امن برای کودک همچنین به کارکنان و داوطلب‌های خود آموزش و اطلاعات ارائه می‌دهد تا آن‌ها بتوانند به مسائل مربوط به بهزیستی و ایمنی کودک، از جمله حمایت از کودکان و واکنش به هرگونه افشاجاری توسط آن‌ها، به طور موثر پاسخ دهند.
- دریافت افشاجاری‌های آسیب به کودک می‌تواند هم ناراحت کننده و هم پراسترس باشد. این یعنی برای کارکنان و داوطلب‌ها مفید است که بدانند از چه افرادی می‌توانند راهنمایی و حمایت بگیرند و چگونه از همکاران خود حمایت کنند.
- کارکنان و داوطلب‌ها برای برداشتن گام‌های فعال به راهنمایی نیاز دارند تا مطمئن شوند که مردم بومی و مردم با پیشینه‌های فرهنگی و زبانی گوناگون احساس می‌کنند که فرهنگ و هویتشان محترم شمرده می‌شود، نژادپرستی تحمل نمی‌شود، و احساس امنیت می‌کنند که خود واقعیشان باشند.
- آموزش و اطلاعات برای کارکنان و داوطلب‌ها در مورد مسائل امنیت کودک، از جمله شاخص‌های آسیب، ممکن است مشکل باشد، به ویژه برای بازماندگان کودک‌آزاری. رویکرد آگاهی از تروما شامل درک تأثیرات تروما و استرس بر فرد و حساس بودن به ماهیت اطلاعات ارائه شده و نحوه ارائه آن است. این برای محافظت از افراد در برابر آسیب‌های بیشتر است.

شاخص‌های انطباق

کمیسیون هنگام ارزیابی این استاندارد در جستجوی چه چیزی خواهد بود؟

اگر آن‌ها این اسناد را تهیه کنند و این اقدامات را به گونه‌ای انجام دهند که سازمان را برای دستیابی به این استاندارد حمایت کند، سازمان‌ها عموماً پیروی می‌کنند.²³

اسناد و مدارک

- یک برنامه اقدام آموزشی برای کارکنان و داوطلب‌ها شامل آموزش موارد زیر است:
 - سیاست امنیت و بهزیستی کودک (۸.۱)
 - شناسایی شاخص‌های کودک‌آزاری و آسیب به کودک (۸.۲)
 - چگونه فردی که آسیبی به کودک را افشا می‌کند حمایت شود (۸.۳)
 - نحوه پاسخگویی به مسائل امنیت کودک شامل الزامات گزارش‌دهی داخلی و خارجی، اطلاع‌رسانی به خانواده‌ها و مراقبین و مدیریت خطرات برای کودکان (۸.۳)
 - نحوه حمایت از امنیت فرهنگی (۸.۴)
- مطالب راهنما (مانند سیاست‌ها، روندها، رهنمودها، برگه‌های اطلاعاتی و پوسترها) رهنمودهایی را برای کارکنان و داوطلب‌ها درباره موارد زیر ارائه دهند:
 - شناسایی شاخص‌های کودک‌آزاری و آسیب رساندن به کودک، شامل مواردی که توسط سایر کودکان ایجاد می‌شوند. (۸.۲)
 - نحوه پاسخگویی به مسائل امنیت کودک شامل الزامات گزارش‌دهی داخلی و خارجی، اطلاع‌رسانی به خانواده‌ها و مراقبین و مدیریت خطرات برای کودکان (۸.۳)
 - چگونگی حمایت از فردی که آسیبی به کودک را افشا می‌کند (۸.۳)
 - چگونگی ایجاد محیط‌های امن فرهنگی در سازمان (۸.۴)
- آموزش کارکنان و داوطلب‌ها توسط یک اداره آموزش ثبت شود. (۸.۱، ۸.۲، ۸.۳، ۸.۴)

اقدام‌ها

- رهبرها به کارکنان و داوطلب‌ها اطلاع دهند که آموزش امنیت کودک اجباری است. (۸.۱، ۸.۲، ۸.۳، ۸.۴)
- آموزش در مورد سیاست امنیت و بهزیستی کودک به کارکنان و داوطلب‌ها در جلسه معارفه و در فواصل زمانی منظم ارائه شود. (۸.۱)
- آموزش‌هایی به کارکنان و داوطلب‌ها ارائه شود که از توانایی آن‌ها در زمینه‌های زیر، حمایت کند:
 - شناسایی نشانه‌های کودک‌آزاری و آسیب به کودک (۸.۲)
 - پاسخ به مسائل ایمنی کودک شامل الزامات گزارش‌دهی داخلی و خارجی، اطلاع‌رسانی به خانواده‌ها و مراقبین و مدیریت خطرات برای کودکان (۸.۴)
 - حمایت از فردی که آسیبی به کودک را افشا می‌کند (۸.۱، ۸.۳)
 - ایجاد محیط‌های امن فرهنگی در سازمان (۸.۴)

²³ ماهیت یا ویژگی‌های سازمان شما ممکن است به این معنی باشد که باید کاری متفاوت با آنچه در این راهنما پیشنهاد شده است، انجام دهید. اگر چنین است، ممکن است لازم باشد توضیح دهید که چگونه رویکرد شما با نتایج و حداقل الزامات استانداردها مطابقت دارد. برخی بخش‌ها و سازمان‌ها دارای ناظرهای مشترکی هستند که رهنمودهای خاصی را صادر کرده‌اند. در مواردی که رهنمودهای یک ناظر مشترک در مورد سازمان شما اعمال می‌شود و با این راهنما متفاوت است، سازمان شما باید از رهنمودهای ناظر مشترکتان برای عملیات شما در آن بخش پیروی کند.

- آموزش و راهنمایی در مورد امنیت کودک باید:
 - متناسب با تعامل سازمان با کودکان و نیازهای کودکان در سازمان باشد.
 - درباره تروما مطلع باشد.
 - به طور منظم ارائه شود تا کارکنان و داوطلبها را قادر سازد تا مهارت‌ها و دانش خود را به روز نگه دارند.
 - به طور منظم بررسی و به روز شود تا موثر باقی بماند. (۸.۱، ۸.۲، ۸.۳، ۸.۴)
- نظارت و مدیریت کارکنان و داوطلبها شامل شناسایی نیازهای آموزشی امنیت کودک باشد. (۸.۱، ۸.۲، ۸.۳، ۸.۴)

استاندارد ۹: محیط‌های فیزیکی و آنلاین، امنیت و بهزیستی را ارتقا دهند و در عین حال فرصت آسیب دیدن کودکان و نوجوانان را به حداقل برسانند.

در انطباق با استاندارد ۹ امنیت کودک، یک سازمان باید حداقل از موارد زیر مطمئن شود:

- ۹.۱ کارکنان و داوطلبان خطرات را در محیط‌های آنلاین و فیزیکی بدون به خطر انداختن حق کودک برای حفظ حریم خصوصی، دسترسی به اطلاعات، ارتباطات اجتماعی و فرصت‌های یادگیری شناسایی کنند و کاهش دهند.
- ۹.۲ محیط آنلاین مطابق با مرام‌نامه و سیاست و عملکردهای امنیت و بهزیستی کودک سازمان استفاده شود.
- ۹.۳ برنامه‌های مدیریت خطر، خطرهای ناشی از تنظیمات سازمانی، فعالیت‌ها و محیط فیزیکی را در نظر بگیرند.
- ۹.۴ سازمان‌هایی که تسهیلات و خدمات را با اشخاص ثالث قرارداد می‌بندند، سیاست‌های انجام مناقصه‌ای داشته باشند که امنیت کودکان و نوجوانان را تضمین کند.

نکات کلیدی

- شناسایی و مدیریت خطر در سازمان‌ها گامی اساسی در امن نگه داشتن کودکان از آسیب باشد. با اتخاذ رویکرد مدیریت خطر، یک سازمان می‌تواند به طور فعال احتمال آسیب به کودک یا کودک‌آزاری را کاهش دهد.
- از نظر استانداردهای امنیت کودک، 'خطر' به معنای احتمال آسیب به کودک یا کودک‌آزاری در ارتباط با یک سازمان است. این شامل خطرات برای کودکان سازمان یا افراد مرتبط با آن است، خطراتی که به دلیل فعالیت‌های سازمان و خطراتی که در محیط‌های فیزیکی و آنلاین آن به وجود می‌آیند.
- همه سازمان‌ها باید خطرات احتمالی کودکان مرتبط با آن سازمان را تحلیل و درک کنند. مهم است که در مورد خطرات ایجاد شده توسط ساختار و فرهنگ سازمانی، فعالیت‌ها و محیط‌های فیزیکی و آنلاین فکر کنید و همچنین به خطرات جدید، همزمان با بروز آن‌ها، بپردازید.
- هنگام شناسایی و مدیریت خطر، مهم است که بین نیاز به مدیریت خطر آسیب و کودک‌آزاری در مقابل مزایای یک فعالیت یا رویکرد خاص برای کودکان تعادل ایجاد شود.
- فناوری‌های آنلاین دائماً در حال تغییرند و کودکان اغلب از والدین، مراقبان و کارکنان سازمانی در سازگاری با این تغییرات جلوترند. رفتار آنلاین باید در مرام‌نامه سازمان شما پوشش داده شود و سیاست‌ها و شیوه‌های امنیت و بهزیستی کودک باید به محیط آنلاین نیز بپردازد.
- تمهیدات یا قراردادهای با اشخاص ثالث نیز می‌توانند خطرات امنیت کودک را به همراه داشته باشند. آن‌ها ممکن است افراد ناشناس یا افرادی که در همان سطح از غربال‌گری امنیت کودک نیستند را با کودکان سازمان در تماس قرار دهند.
- سازمان‌ها باید هر گونه خطری که توسط اشخاص ثالث متوجه کودکان در ارتباط با آن سازمان است را در نظر گرفته، شناسایی و مدیریت کنند.
- ایجاد [الگوهای ارزیابی و مدیریت خطر](#) برای کمک به سازمان‌ها برای تکمیل ارزیابی‌های خطر امنیت کودک و برنامه مدیریت آن‌ها

کمیسیون هنگام ارزیابی این استاندارد در جستجوی چه چیزی خواهد بود؟

اگر آن‌ها این اسناد را تهیه کنند و این اقدامات را به گونه‌ای انجام دهند که سازمان را برای دستیابی به این استاندارد حمایت کند، سازمان‌ها عموماً پیروی می‌کنند.²⁴

اسناد و مدارک

- یک ارزیابی خطر، کودک‌آزاری و آسیب را در محیط‌های فیزیکی و آنلاین مرتبط با سازمان شناسایی کند. (۹.۱، ۹.۳)
- برنامه‌های مدیریت ریسک، اقداماتی که سازمان برای پیشگیری یا کاهش هر خطر شناسایی شده از کودک‌آزاری و آسیب به کودک انجام خواهد داد را فهرست کند. (۹.۳)
- مرام‌نامه و سیاست امنیت و بهزیستی کودک مشخص کند که سازمان چگونه کودکان را در محیط‌های فیزیکی و آنلاین، با اشاره خاص به فعالیت‌های پرخطرتر، امن نگه می‌دارد. (۹.۲، ۹.۳)
- سیاست‌های برگزاری مناقصه درباره تعامل با پیمانکاران شخص ثالث، فرآیندهایی را برای محافظت از کودکان در برابر خطرات کودک‌آزاری و آسیب به کودک، از جمله الزام به رعایت مرام‌نامه و سیاست امنیت و بهزیستی کودک سازمان، تعیین کنند. (۹.۴)

اقدام‌ها

- برنامه‌های ارزیابی خطر و مدیریت آن توسط نظرات و نگرانی‌های کارکنان، داوطلبان و کودکان اطلاع‌رسانی و پاسخ داده شوند. برنامه‌ها نشان دهند که سازمان نیاز به مدیریت خطر آسیب به کودک و کودک‌آزاری را با حقوقشان درباره حریم خصوصی، دسترسی به اطلاعات، ارتباطات اجتماعی و فرصت‌های یادگیری به توازن در آورده است. (۹.۱، ۹.۳)
- برنامه‌های مدیریت خطر به کارکنان و داوطلبان ارائه شود تا آن‌ها از خطرات کودک‌آزاری و آسیب به کودک آگاه باشند و بدانند که برای پیشگیری و کاهش آن خطرات چه اقداماتی باید انجام دهند. (۹.۱)
- اقداماتی توسط کارکنان و داوطلبان در سازمان برای پیشگیری و کاهش خطرات کودک‌آزاری و آسیب به کودک در صورت شناسایی، انجام شود. (۹.۱)
- برنامه‌های ارزیابی خطر و مدیریت آن به‌طور مرتب مورد بازنگری قرار گیرند تا به‌روز نگه داشته شوند و درس‌های آموخته شده از شکایت‌ها، نگرانی‌ها و حوادث امنیت را شامل شوند. (۹.۱، ۹.۲)
- تمهیدات رهبری و مدیریت کلان سازمان تضمین کند که ارزیابی و مدیریت خطر بر شناسایی، پیشگیری و کاهش خطرات کودک‌آزاری و آسیب به کودک متمرکز است. (لینک‌ها به ۲.۵)
- هنگام مذاکره قراردادهای با اشخاص ثالث، قراردادهای شامل بندهایی باشد که به سازمان اجازه دهد اگر شخص ثالث استانداردهای مورد انتظار امنیت و بهزیستی کودک را برآورده نکرد، اقدام کند. (۹.۴)
- هنگامی که پیمانکاران شخص ثالث مشغول به کار هستند، سازمان برای ارزیابی اینکه آیا مشارکت پیمانکاران شخص ثالث خطرات کودک‌آزاری و آسیب به کودک را به همراه دارد و به چه میزان، اقدام کند. (۹.۴)

²⁴ ماهیت یا ویژگی‌های سازمان شما ممکن است به این معنی باشد که باید کاری متفاوت با آنچه در این راهنما پیشنهاد شده است، انجام دهید. اگر چنین است، ممکن است لازم باشد توضیح دهید که چگونه رویکرد شما با نتایج و حداقل الزامات استانداردها مطابقت دارد. برخی بخش‌ها و سازمان‌ها دارای ناظرهای مشترکی هستند که رهنمودهای خاصی را صادر کرده‌اند. در مواردی که رهنمودهای یک ناظر مشترک در مورد سازمان شما اعمال می‌شود و با این راهنما متفاوت است، سازمان شما باید از رهنمودهای ناظر مشترکتان برای عملیات شما در آن بخش پیروی کند.

- بسته به سطح خطر ناشی از پیمانکاران شخص ثالث، سازمان باید اقداماتی را برای پیشگیری یا کاهش خطرات کودک آزاری یا آسیب به کودک انجام دهد. اقدامات مناسب ممکن است شامل موارد زیر باشد:
 - الزام پیمانکاران شخص ثالث به رعایت سیاست‌ها و روندهای سازمان
 - نظارت بر انطباق پیمانکاران شخص ثالث با استانداردهای امنیت کودک و یا سیاست‌ها و روندهای سازمان
 - همکاری با پیمانکاران شخص ثالث برای شناسایی، پیشگیری و کاهش خطرات کودک آزاری و آسیب به کودک
 - در مواردی که سازمانی قادر به مدیریت مناسب خطرات کودک آزاری و آسیب به کودک ناشی از پیمانکاران شخص ثالث نیست، فسخ قرارداد را در نظر بگیرد یا اقدامات مناسب دیگری را برای محافظت از کودکان انجام دهد. (۹.۴)
- در صورت لزوم به کارکنان، داوطلب‌ها، والدین، مراقبان و کودکان اطلاعاتی در مورد امنیت آنلاین و خطرات موجود در محیط آنلاین، مانند آماده کردن آنلاین کودک برای ملاقات به قصد ارتکاب جرم جنسی، قلدری سایبری و ارسال پیامک جنسی ارائه شود. از گزارش تجارب منفی یا نگرانی‌ها حمایت شود. (۹.۲)

استاندارد ۱۰: پیاده سازی استانداردهای امنیت کودک مرتباً بازنگری شود و بهبود یابد.

در انطباق با استاندارد ۱۰ امنیت کودک، یک سازمان باید حداقل از موارد زیر مطمئن شود:

- ۱۰.۱ سازمان، عملکردهای امنیت کودک را منظم بررسی و ارزیابی می کند و آن ها را بهبود می بخشد.
- ۱۰.۲ شکایت ها، نگرانی ها و حوادث امنیت برای شناسایی علل و شکست های سیستمیک برای آگاهی پیشرفت مداوم، تجزیه و تحلیل می شوند.
- ۱۰.۳ سازمان، در مورد یافته های بررسی های مربوطه به کارکنان و داوطلبان، جامعه، خانواده ها، کودکان و نوجوانان گزارش می دهد.

نکات کلیدی

- امنیت کودک را در سازمان نمی توان به یکباره به دست آورد، بلکه نیازمند تلاش مداوم است. سازمان های امن برای کودک، دارای فرهنگ باز و شفافند، از اشتباهات خود درس می گیرند و منافع کودکان را در اولویت قرار می دهند.
- بازنگری های منظم باید بررسی کنند که آیا سیاست ها، روندها و شیوه های شما کافی، به روز و مؤثرند و آیا به طور کامل توسط همه اجرا و پیروی می شوند یا خیر.
- بررسی سالانه روش خوبی برای به روز نگه داشتن سیاست ها و روندهاست. در محیطی که به سرعت در حال تغییر است، ممکن است نیاز به بررسی مکرر باشد.
- بررسی شکایت ها، نگرانی ها و حوادث امنیت برای بازنگری بسیار مهم است، زیرا اطلاعاتی در مورد اثربخشی سیستم ها و شیوه های امنیت کودکان سازمان شما ارائه می دهد و می تواند به شناسایی حوزه هایی که برای جلوگیری از کودک آزاری یا آسیب بیشتر نیاز به تغییرات است، کمک کند.
- تجزیه و تحلیل شما از شکایت ها، نگرانی ها و حوادث امنیت باید موارد زیر را در نظر بگیرد:
 - علل یا مسائل اساسی در پشت هر موضوع
 - هرگونه نشانه ای از شکاف یا شکست در سیاست ها، روندها یا عملکردهای شما
 - الگوهای در رفتارها، عملکردها، حوادث یا حوادثی که نزدیک به وقوع بودند اما رخ ندادند
 - هرگونه نشانه ای مبنی بر اینکه افراد سازمان شما ممکن است متوجه نشده باشند که چگونه از سیاست های امنیت کودک سازمان شما پیروی کنند.
 - آنچه که برای رسیدگی به مشکلات شناسایی شده باید تغییر کند.
- هنگام گزارش یافته های بازنگری، باید در نظر بگیرید که چگونه:
 - یافته ها را به موقع به اشتراک بگذارید تا به روز و معنادار باقی بمانند.
 - یافته ها را به روش های مناسب سن به اشتراک بگذارید و مطمئن شوید که دسترسی به آن ها و فهمیدنشان آسان است.
 - آموخته های حاصل از بازنگری ها را به اشتراک بگذارید و برنامه هایی را برای تغییر یا به روزرسانی عملکردها یا سیستم های امن برای کودک ترسیم کنید و زمان رخ دادن تغییرات و یا بازنگری های بیشتر را تعیین کنید.
 - به خاطر داشته باشید که از حریم خصوصی افراد محافظت کنید و محرمانگی را مطابق با الزامات قانون یا هر جا که متعهد به انجام این کار شده اید، حفظ کنید.
 - در نظر بگیرید که چگونه گزارش دهی همگانی در مورد یک بازنگری ممکن است بر طرف های درگیر در هر رویدادی که به آن اشاره شده است تأثیر بگذارد. به ویژه نیاز به هشدار دادن به قربانیان-بازماندگان در مورد انتشار گزارش را در نظر بگیرید.

کمیسیون هنگام ارزیابی این استاندارد در جستجوی چه چیزی خواهد بود؟

اگر آن‌ها این اسناد را تهیه کنند و این اقدامات را به گونه‌ای انجام دهند که سازمان را برای دستیابی به این استاندارد حمایت کند، سازمان‌ها عموماً پیروی می‌کنند.²⁵

اسناد و مدارک

- همه سیاست‌ها و روندها دارای یک دوره بازنگری منظمند که در سند ذکر شده است. (۱۰۰۱)
- گزارش‌ها هرگونه بررسی و یافته‌های مربوط به امنیت و بهزیستی کودک را مستند کنند. (۱۰۰۳)

اقدام‌ها

- سوابق شکایت‌ها، نگرانی‌ها، اتهامات و اقدامات انجام شده برای پاسخگویی، نگهداری شوند. (۱۰۰۱، ۱۰۰۲، ۱۰۰۳)
- شکایت‌ها، نگرانی‌ها، حوادث امنیت یا نقض قابل توجه سیاست‌ها (مانند مرام‌نامه) برای دریافتن دلیل ایجاد آن مشکل بررسی شوند و اینکه آیا نقصی در سیاست‌ها، روندها و عملکردهای سازمان هست که به این مشکل دامن زده باشد؟ در جایی که ایرادها یا نقص‌هایی شناسایی می‌شوند، بهبودهایی برای جلوگیری از تکرار مشکل انجام شود. (۱۰۰۱، ۱۰۰۲)
- سازمان سیاست‌ها، روندها و عملکردهای امنیت کودک را منظم‌ا بررسی کند و با در نظر گرفتن موارد زیر بهبودهایی را انجام دهد:
 - بررسی شکایت‌ها، نگرانی‌ها، حوادث امنیت و نقض قابل توجه سیاست‌ها
 - درخواست بازخورد از کارکنان، داوطلب‌ها، کودکان، خانواده‌ها و جوامع
 - آیا سازمان به طور کامل هر یک از استانداردهای امنیت کودک را اجرا کرده است یا خیر. (۱۰۰۱، ۱۰۰۲ و لینک‌ها به استاندارد ۳ و ۴.۳)
- گزارش‌های مربوط به یافته‌ها و اقدامات انجام شده در پاسخ به بازنگری عملکردهای امنیت کودک سازمان با کارکنان، داوطلب‌ها، کودکان، خانواده‌ها و جوامع به اشتراک گذاشته شود. (۱۰۰۳)

²⁵ ماهیت یا ویژگی‌های سازمان شما ممکن است به این معنی باشد که باید کاری متفاوت با آنچه در این راهنما پیشنهاد شده است، انجام دهید. اگر چنین است، ممکن است لازم باشد توضیح دهید که چگونه رویکرد شما با نتایج و حداقل الزامات استانداردها مطابقت دارد. برخی بخش‌ها و سازمان‌ها دارای ناظرهای مشترکی هستند که رهنمودهای خاصی را صادر کرده‌اند. در مواردی که رهنمودهای یک ناظر مشترک در مورد سازمان شما اعمال می‌شود و با این راهنما متفاوت است، سازمان شما باید از رهنمودهای ناظر مشترکتان برای عملیات شما در آن بخش پیروی کند.

استاندارد ۱۱: سیاست‌ها و روندها، چگونگی امن بودن سازمان برای کودکان و نوجوانان را مستندسازی کنند.

در مطابقت با استاندارد ۱۱ امنیت کودک، یک سازمان باید حداقل از موارد زیر مطمئن شود:

- ۱۱.۱ سیاست‌ها و روندها به همه استانداردهای امنیت کودک پردازند.
- ۱۱.۲ سیاست‌ها و روندها مستند و به راحتی قابل درک باشند.
- ۱۱.۳ بهترین الگوهای عملکردی و مشاوره با ذی‌نفعان، ایجاد و توسعه سیاست‌ها و روندها را اطلاع رسانی کند.
- ۱۱.۴ رهبرها از پیروی از سیاست‌ها و روندها حمایت کنند و الگو باشند.
- ۱۱.۵ کارکنان و داوطلب‌ها، سیاست‌ها و روندها را درک و اجرا کنند.

نکات کلیدی

- مستندسازی سیاست‌ها و روندها برای اجرای همه استانداردها این پیام را به همه افراد مرتبط با سازمان ارسال کند که امنیت کودک مهم است. داشتن عملکردهای ترجیحی در ذهن یا باور اینکه همه در سازمان کار درست را انجام می‌دهند کافی نیست. قوانین و انتظارات باید در سیاست نوشته و رسمی شوند تا بتوان آن‌ها را به اشتراک گذاشت و از آن‌ها برای تعبیه امنیت کودک به طور مداوم در سراسر سازمان شما استفاده کرد.
- سیاست‌ها و روندها، با توضیح اینکه سازمان شما چگونه به‌زیستی را ارتقا می‌دهد و از حوادث امنیت کودکان پیشگیری می‌کند و به آن‌ها پاسخ می‌دهد، افراد درون سازمان شما را راهنمایی کند. «سیاست‌ها» قوانین، انتظارات و مواضع مستند سازمان هستند. «روندها» اقدامات و فرآیندهای مستند شده‌ای هستند که سیاست‌های سازمان را عملیاتی می‌کنند.
- پاسخگویی به برخی مسائل امنیت کودک ممکن است پیچیده باشد، اما شما باید سعی کنید سیاست‌های سازمان خود را تا حد امکان ساده بنویسید. سیاست‌ها باید با در نظر گرفتن مخاطب نوشته شوند و دقت شود که از زبانی استفاده شود که برای همه افرادی که نیاز به فهمیدن آن دارند در دسترس باشد.
- ایجاد سیاست‌های مؤثر در صورتی که به‌صورت مجزا توسعه داده شوند، دشوار است – باید با افرادی که نیاز به اجرای آن‌ها دارند و افرادی که تحت تأثیر آن سیاست‌ها قرار گرفته‌اند در مورد توسعه آن سیاست‌ها مشورت شود. سازمان‌ها باید به کودکان، خانواده‌ها و جوامع در توسعه سیاست‌ها و روندها حق اظهارنظر بدهند.
- بیشتر موارد امنیت کودکان منحصر به فرد نیستند و قبلاً توسط سایر سازمان‌ها، نهادهای عالی، کارشناسان و دانشگاهیان مورد توجه قرار گرفته‌اند. بهره‌گیری از بینش‌های ارائه شده به واسطه تجربه دیگران و با پژوهش‌های موجود و رهنمودهای کتبی، می‌تواند به سازمان شما در دستیابی به بهترین نتایج برای کودکان کمک کند.
- قهرمان و الگو بودن در انطباق یعنی رهبران رویکردی فعال و صریح در مورد اهمیت امنیت و به‌زیستی کودکان اتخاذ کنند. رهبران با جدی گرفتن مسائل امنیت کودک، پاسخ فوری و کامل و ارائه زمان و منابع مورد نیاز به کارکنان و داوطلب‌ها برای تعبیه عملکردهای امنیت کودک در سراسر سازمان، «به گفته‌های خود عمل کنند».
- کارکنان و داوطلب‌ها در سازمان شما بخش مهمی از ایجاد یک سازمان امن برای کودک هستند و باید اطلاعات و حمایت لازم برای اجرای سیاست‌ها و روندها را در اختیار داشته باشند.

شاخص‌های انطباق

کمیسیون هنگام ارزیابی این استاندارد در جستجوی چه چیزی خواهد بود؟

اگر آن‌ها این اسناد را تهیه کنند و این اقدامات را به گونه‌ای انجام دهند که سازمان را برای دستیابی به این استاندارد حمایت کند، سازمان‌ها عموماً پیروی می‌کنند.²⁶

اسناد و مدارک

- یک سیاست امنیت و بهزیستی کودک انتظارات، شیوه‌ها و رویکردهای سازمان در رابطه با هر یک از استانداردهای امنیت کودک را تعیین کند. (۱۱.۱، ۱۱.۲ و پیوندها به ۲.۳)
- یک مرام‌نامه، انتظارات رفتار و مسئولیت‌های کارکنان و داوطلب‌ها را مشخص کند. (۱۱.۱، ۱۱.۲ و لینک‌ها به ۲.۴)
- برنامه‌های ارزیابی و مدیریت خطر، به خطر کودک‌آزاری و آسیب به کودک بپردازند. (۱۱.۱، ۱۱.۲ و لینک‌ها به ۹.۱ و ۹.۳)
- سیاست‌ها و فرآیندهای رسیدگی به شکایت‌ها به نحوه پاسخگویی سازمان و همه تعهدات گزارش‌دهی داخلی و خارجی بپردازد. (۱۱.۱، ۱۱.۲ و لینک‌ها به استاندارد ۷)
- استخدام سازمانی، منابع انسانی و سیاست‌های کار داوطلبانه تمرکز شفافیت بر امنیت کودک داشته باشند. (۱۱.۱، ۱۱.۲ و لینک‌ها به استاندارد ۶)
- اگر سازمان شما تسهیلات و یا خدمات را با اشخاص ثالث قرارداد می‌بندد، سیاست‌های مناقصه، امنیت کودکان را تضمین کند. (۱۱.۱، ۱۱.۲ و لینک‌ها به ۹.۴)

اقدام‌ها

- مشاوره منظم درباره امنیت کودک با همه افراد مرتبط با سازمان شما انجام شود. (۱۱.۳ و لینک‌ها به استانداردهای ۳ و ۴)
- سازمان از داده‌های مشاوره‌ها و اطلاعات موجود در مورد ایجاد امنیت و بهزیستی کودک برای کمک به توسعه، بازنگری و به‌روزرسانی سیاست‌ها و روندهای مربوط به امنیت کودک استفاده کند. (۱۱.۳)
- سیاست‌ها و روندهای سازمان، همه استانداردهای امنیت کودک را پوشش دهند و خطرهای مربوط به امنیت کودک که مختص سازمان و محیط آن است را بررسی کنند. (۱۱.۱)
- سیاست‌ها و روندها به راحتی قابل فهم و قابل دسترسی باشند. (۱۱.۲)

²⁶ ماهیت یا ویژگی‌های سازمان شما ممکن است به این معنی باشد که باید کاری متفاوت با آنچه در این راهنما پیشنهاد شده است، انجام دهید. اگر چنین است، ممکن است لازم باشد توضیح دهید که چگونه رویکرد شما با نتایج و حداقل الزامات استانداردها مطابقت دارد. برخی بخش‌ها و سازمان‌ها دارای ناظرهای مشترکی هستند که رهنمودهای خاصی را صادر کرده‌اند. در مواردی که رهنمودهای یک ناظر مشترک در مورد سازمان شما اعمال می‌شود و با این راهنما متفاوت است، سازمان شما باید از رهنمودهای ناظر مشترکتان برای عملیات شما در آن بخش پیروی کند.

کمیسیون، صاحبان سنتی سرزمین‌ها در سراسر ویکتوریا را با احترام به رسمیت می‌شناسد و احترام خود را به به بزرگان، فرزندان و جوانان نسل‌های گذشته، فعلی و آینده آن‌ها ادا می‌کند.

© کمیسیون کودکان و نوجوانان ۲۰۲۳

حق چاپ این اثر محفوظ است. جدا از هر گونه استفاده‌ای که طبق قانون حق چاپ مصوب ۱۹۶۸ مجاز است، هیچ بخشی را نمی‌توان بدون مجوز کتبی قبلی از کمیسیون کودکان و نوجوانان به آدرس زیر توسط هیچ فرآیندی تکثیر کرد.

Level 18, 570 Bourke Street, Melbourne 3000

کمیسیون کودکان و نوجوانان

Level 18, 570 Bourke Street

Melbourne, Victoria, 3000

DX210229

تلفن: 1300 78 29 78

ایمیل: contact@ccyp.vic.gov.au

وبسایت: ccyp.vic.gov.au

ما را در:

[اینستاگرام](#)

[فیس بوک](#)

[تویتر](#)

پیدا کنید.